

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 18.9.2008
KOM(2008) 533 lopullinen

2008/0180 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

eläinten suojelusta lopettamisen yhteydessä

(komission esittämä)

{SEC(2008) 2424}

{SEC(2008) 2425}

PERUSTELUT

EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä annetun direktiivin 93/119/EY¹ teknisiä vaatimuksia ei ole muutettu lainkaan, vaikka olosuhteet ovat muuttuneet.

Käyttöön on tullut uusia menetelmiä, jotka ovat tehneet eräistä vaatimuksista vanhentuneita. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen antoi vuosina 2004 ja 2006 lausunnot, joissa molemmissa ehdotettiin direktiivin tarkistamista. Myös Maailman eläintautijärjestö hyväksyi vuonna 2005 kaksi eläinten suojelua teurastuksen ja lopettamisen yhteydessä koskevaa ohjetta, joissa esitettiin samansuuntaisia päätelmiä.

Huoli eläinten hyvinvoinnista on lisääntynyt yhteiskunnassamme. Teurastamoalan sääntely-ympäristö on muuttunut, kun käyttöön on otettu elintarviketurvallisuuteen liittyviä EU-säädöksiä, joiden myötä elinkeinoelämän toimijoiden vastuu on korostunut. Laajamittainen eläinten lopettaminen eläintautiepidemioiden aikana on herättänyt keskustelua käytettävistä menetelmistä. Vuonna 2006 komissio hyväksyi ensimmäisen eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan yhteisön toimintasuunnitelman, jolla otettiin käyttöön uusia käsitteitä, kuten eläinten hyvinvointia koskevat indikaattorit ja eläinten hyvinvointikysymyksiä käsittelevät asiantuntijalaitokset.

EU-lainsäädännössä on havaittu eräitä ongelmia, joita ovat uusia tainnutusmenetelmiä koskevan yhdenmukaisen menetelmän puuttuminen, toimijoiden vastuiden epäselvyys, henkilökunnan puutteellinen ammattitaito sekä puutteet eläinten hyvinvoinnin varmistamisessa silloin, kun eläimiä lopetetaan tautien torjumiseksi.

Näiden tietojen valossa ehdotuksella olisi merkittävä vaikutus verrattuna nykytilanteen säilyttämiseen.

Vaihtamalla sääntelytapa direktiivistä asetukseksi saadaan aikaan se, että säännöksiä sovelletaan kaikkialla samalla tavalla ja samanaikaisesti, sekä vältetään kansallisten soveltamistapojen eroista johtuva rasite epätasa-arvo. Asetusmuodon ansiosta voidaan myös ottaa nopeammin huomioon teknisen ja tieteellisen kehityksen aiheuttamat muutokset. Asetus tarjoaa lisäksi yhden yhteisen säännöstön, joka on selkeä ja jota EU:n toimijoiden ja kauppakumppanien on helpompi soveltaa.

Ehdotus tarjoaa toimijoille entistä enemmän joustoa, kun yksityiskohtaiset tekniset seikat esitetään suuntaviivojen muodossa. Samalla kuitenkin edellytetään, että toimijat ottavat oikeasti vastuun eläinten hyvinvoinnista (tainnutusmenettelyjen omatarkastukset, toimintaohjeistot), mikä tehostaa eläinten hyvinvointiin liittyvien näkökohtien ottamista huomioon teurastuksen yhteydessä.

Ehdotuksen tavoitteena on lisäksi kehittää luotettavaan tieteelliseen tietoon perustuvia oppimismekanismeja (kelpoisuustodistus, asiantuntijalaitokset), lisätä tietämystä eläinten hyvinvoinnista sekä tuoda eläinten hyvinvoinnista huolehtiminen osaksi eläinten käsittelijöiden, teurastajien ja virallisten tarkastajien päivittäistä toimintaa.

¹ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

Ehdotuksen päätavoitteet ovat seuraavat:

- 1) eläinten suojelun parantaminen teurastuksen tai lopettamisen yhteydessä
- 2) tainnutus- ja lopettamismenetelmiin liittyvän innovaatiotoiminnan tukeminen
- 3) tasapuolisten toimintamahdollisuuksien luominen alan toimijoille sisämarkkinoilla.

Lisäksi ehdotuksella pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

- 1) menetelmiin liittyvän yhteisen lähestymistavan aikaansaaminen uusien tainnutusmenetelmien kehittämisen ja käytön edistämiseksi
- 2) eläinten hyvinvointiin liittyvien näkökohtien ottaminen entistä paremmin huomioon tuotantoprosessissa vaatimalla, että teurastamoissa otetaan käyttöön menettelytapoja koskeva toimintaohjeisto ja että niihin nimetään henkilö vastaamaan eläinten hyvinvoinnista
- 3) teurastamojen rakentamiseen ja varusteisiin liittyvien standardien päivittäminen
- 4) alan toimijoiden ja viranomaisten osaamistason parantaminen
- 5) eläinten suojelun parantaminen mittavien lopettamistoimenpiteiden yhteydessä.

Yleinen tausta

Ehdotettavalla asetuksella korvataan eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä annettu direktiivi 93/119/EY, jota sovelletaan tuotantoeläinten lopettamiseen.

EU:n teurastamoissa lopetetaan vuosittain lähes 360 miljoonaa sikaa, lammasta, vuohta ja nautaa sekä yli neljä miljardia siipikarjaan kuuluvaa eläintä. Lisäksi turkisalalla lopetetaan 25 miljoonaa eläintä ja hautomoissa 330 miljoonaa untuvikkoa. Tarttuvien tautien torjumiseksi voidaan myös joutua lopettamaan miljoonia eläimiä.

Nykytilanne ei ole tavoitteena olevien päämäärien osalta tyydyttävä. Eläinten suojelun taso vaihtelee eri jäsenvaltioissa ja on joskus hyvinkin epätydyttävä. Jäsenvaltioiden väliset erot teurastamoja ja tainnutusvälineiden valmistusta koskevissa määräyksissä aiheuttavat sen, että yritysten toimintamahdollisuudet eivät ole tasapuoliset, vaikka ne kilpailevat maailmanlaajuisilla markkinoilla. Tämä tilanne ei myöskään ole omiaan edistämään innovointia.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Direktiivi 93/119/EY kumotaan, mutta soveltamisala säilyy ehdotuksen mukaan samana.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ei sovelleta.

KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Komissio tilasi vuonna 2006 ulkopuolisen tutkimuksen teurastamojen tainnutuskäytänteistä ja niiden taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristöön liittyvistä vaikutuksista. Tutkimuksen aikana kuultiin keskeisiä sidosryhmiä, kuten liha-alan yhdistyksiä, toimivaltaisia viranomaisia ja eläinsuojelujärjestöjä.

Komissio keskusteli ehdotukseen liittyvistä näkökohdista myös suoraan sidosryhmien ja tieteen, tekniikan ja oikeudellisten kysymysten asiantuntijoiden kanssa. Kuulemiset käynnistyivät heinäkuussa 2006. Aloitetta esiteltiin alan foorumeissa ja asiaan liittyvissä komission neuvoa-antavissa komiteoissa tai ryhmässä vuosina 2006 ja 2007.

Tiedon välittämiseksi yleisölle perustettiin aiheeseen liittyviä verkkosivustoja, joita päivitettiin säännöllisesti. Joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 oli käytettävissä postilaatikko, jonne sidosryhmiä kehoitettiin lähettämään mielipiteitään. Aloitte esiteltiin jäsenvaltioille työryhmän kautta tammikuussa 2008.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Sidosryhmät ja jäsenvaltiot olivat samaa mieltä periaatteesta, jonka mukaan toimijoiden vastuuta eläinten hyvinvoinnista olisi lisättävä. Sidosryhmät kannattivat asetusmuotoa direktiivin asemesta, kun taas jäsenvaltioiden kannat vaihtelivat.

Toimintaohjeiston käyttöönottoa koskevaa vaatimusta kannatettiin laajasti, ja ajatus eläinten hyvinvoinnista vastaavan henkilön nimeämisestä sai myös hyvän vastaanoton. Eläinsuojelujärjestöt ja eräät jäsenvaltiot korostivat kuitenkin, että on myös tarpeen säilyttää sitovia vaatimuksia. Lisäksi esitettiin epäilyjä toimintaohjeistoa ja eläinten hyvinvoinnista vastaavia koskevien vaatimusten soveltuvuudesta pienien teurastamoiden osalta.

Selvitysten ja kuulemisten perusteella komissio päätteli, että vaikka useimmissa suurissa teurastamoissa EU:ssa on jo lihan laadusta vastaava henkilö (jonka tehtäviin voidaan pienin lisäkustannuksin liittää toimintaohjeiden noudattamisen valvonta ja eläinten hyvinvoinnista huolehtiminen), pienissä teurastamoissa tällaista henkilöä ei vielä ole. Siksi ehdotuksessa on varauduttu siihen, että eläinten hyvinvoinnista vastaavan henkilön nimeämisestä koskevasta vaatimuksesta voidaan poiketa hyvin pienten teurastamojen osalta, koska vaatimus olisi suhteeton teurastettavien eläinten pieneen määrään nähden ja voisi aiheuttaa kilpailun vääristymistä.

Kaikki kuullut osapuolet katsoivat, että tainnutusmenetelmät olisi määriteltävä nykyistä tarkemmin.

Kaikki olivat myös sitä mieltä, että tiedonsaantiin olisi kiinnitettävä enemmän huomiota, sillä sekä virallisten tarkastajien että alan toimijoiden oli joskus vaikea saada tarvitsemaansa teknistä apua. Kaikki kannattivat pätevyyttä osoittavan kelpoisuustodistuksen käyttöönottoa. Ajatus kansallisten asiantuntijalaitosten nimeämisestä ei saanut yhtä yksimielistä kannatusta. Jäsenvaltioita huolestutti uuden hallinnollisen rakenteen luominen ja sen mahdolliset kustannusvaikutukset.

Jäsenvaltiot kannattivat valmiusasteen ja eläinten hyvinvoinnista raportoinnin parantamista tautien torjumiseksi suoritettavien lopettamisten yhteydessä. Eräät

jäsenvaltiot haluaisivat, että pitäydyttäisiin tiukasti kansainvälisissä ohjeissa, kun taas toiset kannattavat tiettyä joustavuutta.

Edellä eritellyt kommentit otettiin huomioon seuraavasti:

- a) Huoleen sitovien vaatimusten puutteesta vastataan vaatimuksella kansallisten asiantuntijalaitosten perustamisesta. Lisäksi ehdotus sisältää velvoitteen, jonka mukaan tainnuttamisvälineiden valmistajien on annettava ohjeita laitteidensa käytöstä. Jäsenvaltioiden olisi myös laadittava ohjeita hyvistä toimintatavoista.
- b) Teurastamojen infrastruktuuria koskevien uusien vaatimusten aiheuttamiin kustannuksiin liittyviä huolia on pyritty lieventämään ottamalla käyttöön tätä vaatimusta koskeva siirtymäkausi.
- c) Kansallisten asiantuntijalaitosten perustamisesta aiheutuvia kustannuksia koskeviin epäilyihin vastattiin muuttamalla vaatimuksia joustavamiksi.
- d) Eläinten hyvinvoinnista vastaavien nimeämisestä aiheutuvaan hallinnolliseen rasitteeseen liittyviin huolenilmauksiin vastattiin sisällyttämällä ehdotukseen mahdollisuus pieniä teurastamoja koskeviin poikkeuksiin.
- e) Joustavuuden lisäämiseksi taudintorjuntatilanteissa ehdotuksessa varaudutaan poikkeuksiin joistakin asetuksen säännöksistä silloin, kun lopettamiseen liittyy vakavia ihmisen tai eläinten terveystarpeita.

Avoin kuuleminen järjestettiin internetissä 20. joulukuuta 2007 ja 20. helmikuuta 2008 välisenä aikana. Komissio sai sen tuloksena 10 kannanottoa. Vastaukset ovat nähtävillä osoitteessa http://ec.europa.eu/food/animal/welfare/slaughter/slaughter_stakeholders_en.htm.

Asiantuntijatiedon käyttö

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

Eläinten hyvinvointi, elintarviketurvallisuus, eläinten terveys

Käytetty menettely

Työssä käytettiin monenlaista lähdeaineistoa, kuten Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lausuntoja vuosilta 2004–2006, kansainvälisiä ohjeita (Maailman eläintautijärjestön OIE:n teurastusta ja lopettamista koskevat ohjeet) sekä kansallista lainsäädäntöä yhteisöstä ja sen ulkopuolelta (USA, Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska, Uusi Seelanti jne.). Huomioon otettiin myös kaikki asiaan liittyvät elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston raportit sekä vaikutustenarviointia varten tehty ulkopuolinen tutkimus.

Lisäksi kuultiin useita asiantuntijoita (tutkijoita, konsultteja ja hallinnon asiantuntijoita) sekä sidosryhmiä, kuten teurastamoalaa (punainen liha ja siipikarja), tuottajajärjestöjä, eläinlääkäreitä, uskonnollisia ryhmiä, eläinsuojelujärjestöjä ja tainnuttamisvälineiden valmistajia.

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Anglia-Autoflow — välinevalmistaja

Animals' Angels — eläinsuojelujärjestö

AVEC — siipikarjanlihan tuotantoala

AEH — Association of European Hatcheries (Euroopan hautomoalan kattojärjestö)

Butina — välinevalmistaja

CIWF — eläinsuojelujärjestö

COPA-COGECA — tuottajat

EUROGROUP FOR ANIMALS — eläinsuojelujärjestö

EPEXA — Association of European Hatching Egg, One-Day-Olds and Pullet Exporters (siitosmunien, untuvikkojen ja nuorikkojen vientiä harjoittavien kattojärjestö)

European Fur Breeders' Association (Euroopan turkistuottajien kattojärjestö)

Federation of Veterinarians of Europe (Euroopan eläinlääkäriliitto)

Suomen Turkiseläinten Kasvattajain Liitto

AFSSA — Ranskan elintarviketurvallisuusvirasto

FNICGV — punaisen lihan tuotantoala

Humane Slaughter Association — eläinsuojelujärjestö

IBC — International Butchers' Confederation (kansainvälinen teurastajien liitto)

OABA — eläinsuojelujärjestö

PVE (Product Boards for Livestock, Meat and Eggs) — liha-ala

Stork Food Systems — välinevalmistaja

UECBV — punaisen lihan tuotantoala

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

Esiin ei tuotu sellaisia mahdollisesti vakavia riskejä, jotka voisivat johtaa peruuttamattomiin seurauksiin. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tutkijoiden vuonna 2004 antamassa lausunnossa esitetään yli 20 teknistä suositusta. Seuraavat EFSA:n suositukset sisällytettiin ehdotukseen:

- eläinten tainnuttajien koulutuksen parantaminen
- vakiovirtalaitteiden käyttö sähköllä tainnuttamisessa
- sähköparametrien tallennusjärjestelmä
- kaasuparametrien tallennusjärjestelmä
- iskevän pulttipistoolin käytön rajoittaminen nuorten karitsojen osalta
- useita siipikarjan ripustusratioja koskevia teknisiä parannuksia
- molempien kaulavaltimoiden katkaiseminen verenlaskua varten
- vaatimus kaasulla lopettamisesta siipikarjan osalta (kuolemaan johtava tainnuttaminen).

Joitakin suosituksia ei otettu mukaan ehdotukseen, sillä vaikutusten arvioinnissa ilmeni, että ne eivät olleet taloudellisesti toteuttamiskelpoisia EU:ssa tällä hetkellä. Näitä olivat varsinkin seuraavat suositukset:

- hiilidioksidin käytön lopettaminen sikojen ja siipikarjan osalta
- siipikarjan vesitainnutuksen käytön lopettaminen.

Joitakin suosituksia ei ole otettu ehdotukseen sen vuoksi, että niissä viitataan parametreihin, jotka kuuluisivat täytäntöönpanotoimenpiteiden piiriin.

Viljeltyjä kaloja koskevia suosituksia ei otettu mukaan ehdotukseen siksi, että niiden osalta on vielä hankittava tieteellisiä lausuntoja ja tehtävä taloudellisia arviointeja.

Asiantuntijalausuntojen julkistaminen

Elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnot ja OIE:n ohjeet ovat saatavilla internetissä:

http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_home.htm

http://www.oie.int/eng/normes/mcode/en_titre_3.7.htm.

Vaikutusten arviointi

Vaihtoehtoisia toimintalinjoja olivat nykytilanteen säilyttäminen, sääntelyn purkaminen, teknisten muutosten tekeminen direktiiviin ja lainsäädännön uudelleenjärjestäminen.

Teurastuskustannukset muodostavat vain osan (20 prosenttia) teurastamotoiminnan kokonaiskustannuksista, mutta ne voivat vaikuttaa laitosten kilpailukykyyn. Teurastamot ovat pysyvässä virallisessa valvonnassa elintarviketurvallisuuslainsäädännön perusteella. Ehdotus ei sisällä virallisia tarkastuksia koskevia lisävaatimuksia. Eläinten hyvinvointi vaikuttaa myönteisesti lihan laatuun ja työturvallisuuteen. Sillä on myös positiivista markkina-arvoa. Merkittäviä ympäristövaikutuksia ei ole havaittu.

Vaihtoehtoisten toimintalinjojen vertailun perusteella vaikuttaa siltä, että lainsäädännön uudelleenjärjestely olisi eniten etuja tarjoava vaihtoehto.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan tarkemmin seuraavia lainsäädännön uudelleenjärjestelyyn liittyviä näkökohtia:

Uusien tainnutusmenetelmien hyväksynnän osalta keskitetty järjestelmä olisi vartenotettava vaihtoehto, mutta osittain hajautettu järjestelmä tarjoaisi eräitä varsinkin joustavuuteen ja kustannuksiin liittyviä etuja.

Eläinten hyvinvoinnin ottaminen entistä paremmin huomioon tuotantoprosessissa parantaa myös työturvallisuutta ja lihan laatua. Eläinten hyvinvointia voidaan parantaa vaatimalla toimintaohjeiston käyttöönottoa ja/tai eläinten hyvinvoinnista vastaavan henkilön nimeämistä. Kumpikaan vaihtoehto ei aiheuta suuria kustannuksia, ja teurastamot, jotka ovat jo soveltaneet tällaisia toimenpiteitä, ovat tyytyväisiä niiden tuottamiin taloudellisiin etuihin.

Vaikutustenarvioinnista ilmenee myös, että teurastamojen infrastruktuuria koskevia määräyksiä on tarpeen ajanmukaistaa. Uudistaminen toisi mukanaan sosiaalisia etuja, ja kustannuksia voidaan tasata soveltamalla asianmukaista siirtymäaika.

Eläimiä lopettavan henkilöstön ammattitaidon parantaminen ja eläinten hyvinvointiin liittyvää teknistä apua tarjoavan kansallisen järjestelmän perustaminen olisivat toisiaan täydentäviä toimintamuotoja. Eläinten hyvinvointia voidaan tehokkaasti edistää tietopolitiikan avulla toimialan kannalta joustavasti ja henkilöstön kannalta sosiaalisesti myönteisellä tavalla.

Vaikutustenarvioinnin perusteella voidaan myös katsoa, että eläinten laajamittaisten lopettamistoimenpiteiden yhteydessä joustava järjestelmä on todennäköisesti tehokkaampi kuin perinteinen sitoviin sääntöihin perustuva lähestymistapa.

EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotettavalla asetuksella lisätään toimijoiden vastuuta eläinten hyvinvoinnista. Tämä noudattaa samaa linjaa kuin vuonna 2004 hyväksytyt elintarviketurvallisuuteen liittyvä lainsäädäntökokonaisuus, nk. hygieniapaketti, jolla toimijat velvoitetaan sisällyttämään elintarviketurvallisuus osaksi toimintaansa ja osoittamaan, että ne toteuttavat toimenpiteitä tätä tarkoitusta varten. Lähestymistapa on myös johdonmukainen eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan yhteisön toimintasuunnitelman kanssa, jossa otettiin käyttöön eläimistä mitattavien eläinten hyvinvointiin liittyvien indikaattoreiden käsite.

Ehdotettavan asetuksen mukaan eläimiä käsittelevillä ja/tai teurastavilla henkilöillä on oltava todistus kelpoisuudesta tehtävien suorittamiseen. Vaatimusta sovelletaan teurastamoihin ja turkistarhauksen yhteydessä tapahtuvaan lopettamiseen.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden on perustettava kansallinen asiantuntijalaitos, joka tarjoaa teknistä apua kysymyksissä, jotka liittyvät eläinten hyvinvointiin lopettamishetkellä. Keskus suorittaa uusien tainnutusmenetelmien ja -välineiden sekä teurastamorakennusten tieteellisiä arviointeja ja akkreditoi elimiä, jotka voivat antaa eläinten hyvinvointiin liittyviä kelpoisuustodistuksia.

Ehdotuksessa annetaan tainnutusmenetelmien tarkkoja määritelmiä. Siinä vahvistetaan myös yhteinen järjestelmä uusien tainnutusmenetelmien hyväksyntää varten.

Ehdotettavalla asetuksella varmistetaan, että eläinten hyvinvointi otetaan huomioon lopettamisprosessin kaikissa vaiheissa silloin, kun on kysymys tautien torjunnasta. Tämä edellyttää entistä parempaa valmiusastetta sekä erityistä eläinten hyvinvoinnin valvontaa ja tiedottamista yleisölle.

Hygieniasetuksen linjan mukaisesti ehdotuksessa sallitaan teurastaminen yksityiseen kulutukseen (esim. tiloilla ja kasvatuspaikoissa) sillä edellytyksellä, että asetuksen yleisiä vaatimuksia noudatetaan ja erityisesti, että eläimet tainnutetaan ennen teurastamista.

Oikeusperusta

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittäväällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin seuraavasta syystä:

Lihaa, turkiksia ja muita tuotteita, joihin liittyy tuotantoeläinten lopettaminen, pidetään kaupan maailmanlaajuisesti. Tainnuttamiseen ja liikkumisen rajoittamiseen tarkoitettuja välineitä markkinoidaan myös kansainvälisesti. Eläinten lopettamiseen liittyvien hyvinvointia koskevien määräysten erot jäsenvaltioiden välillä vaikuttavat teurastamojen, tuottajien, hautomoiden ja tainnutusvälineiden valmistajien kilpailukykyyn.

Ehdotuksen tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin yhteisön toimilla seuraavasta syystä:

Kyseisen toiminnan tuloksena saatavia tuotteita pidetään vapaasti kaupan EU:n alueella. Sen vuoksi EU:n toimilla on todennäköisesti yhdenmukaisempi vaikutus ja niillä voidaan paremmin saavuttaa ehdotuksen tavoitteet.

On vaikeata määrittellä indikaattoreita, jotka peilaisivat selkeästi tilannetta ehdotuksen tavoitteiden näkökulmasta. Joidenkin kuolemaan johtavien tainnutusmenetelmien käytön yleisyys tuntuu heijastavan tiettyä eläinten hyvinvoinnin paranemista siipikarjan ja sikojen osalta. Tainnutusmenetelmien käyttöön vaikuttavat kuitenkin myös taloudelliset tekijät.

Tämän ehdotuksen soveltamisalaan kuuluu vain tuotantoeläinten lopettaminen. Siihen liittyvä toiminta on pitkälti yhdenmukaistettu muulla yhteisön lainsäädännöllä.

Seuraeläinten lopettaminen tai metsästys- ja urheilutoiminnan yhteydessä tapahtuva eläinten lopettaminen ei kuulu ehdotuksen soveltamisalaan ja säilyy kansallisen toimivallan piirissä.

Ehdotus antaa myös mahdollisuuden säätää kansallisista toimenpiteistä, jotka liittyvät eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan pöytäkirjan säännöksiin; siinä viitataan tarpeeseen kunnioittaa uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriin ja alueellisiin perinteisiin liittyviä kansallisia säännöksiä.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavassa mainituista syistä.

Asetusmuodon edut ovat seuraavat:

- sitä sovelletaan samalla tavalla ja samanaikaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, ja sekä jäsenvaltiot että komissio säästävät hallinnolliselta rasitteelta, joka aiheutuisi säännösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä
- asetusta voidaan päivittää nopeammin, mikä on tervetullutta alalla, jolla tapahtuu teknistä ja tieteellistä kehitystä
- asetus tarjoaa yhden yhteisen säännöstön, joka on selkeä ja jota EU:n toimijoiden ja EU:n keskeisten kauppakumppanien on helpompi soveltaa.

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon. Vaikutustenarviointi osoitti, että taloudelliset vaikutukset kohdistuvat pääasiassa sellaisiin toimijoihin, jotka ovat panneet EU:n nykyiset määräykset heikosti täytäntöön. Lisäksi on vahvistettu siirtymäaikoja teurastamojen infrastruktuuriin liittyville toimenpiteille ja jotta voitaisiin ottaa huomioon teurastamojen nykyisten työntekijöiden asema. Myös eläinten hyvinvoinnista vastaavan nimeämistä koskevaan vaatimukseen esitetään poikkeusta pieniä teurastamoja varten.

Talousvaikutusten tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että useimmat teurastamoalan toimijat, jotka olivat panneet täytäntöön ehdotuksessa mainitut toimenpiteet, pitivät kustannuksia suhteellisen kohtuullisina ja katsoivat, että muutokset olivat yleisesti ottaen taloudellisesti edullisia niiden toiminnalle.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: asetus.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Kaikki kuullut osapuolet vastustivat yksimielisesti ei-sitovia välineitä ainoana tapana tavoitteiden saavuttamiseksi. Kaikki sidosryhmät ovat sitä mieltä, että eläinten lopettaminen on toimintaa, jonka osalta kaikille toimijoille olisi taattava tasapuoliset toimintamahdollisuudet vähimmäistasolla ja jota hallitusten olisi valvottava.

Nykyinen EU:n sääntelytapa on direktiivi, eikä sillä ole saavutettu riittävää yhdenmukaistamisen tasoa.

TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

LISÄTIEDOT

Simulaatio, kokeiluvaihe ja siirtymäaika

Ehdotukseen on liittynyt tai liittyy siirtymäaika.

Yksinkertaistaminen

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä.

Ehdotettava säädös, jolla kumotaan nykyinen direktiivi, tekee tarpeettomaksi saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Entistä parempi yhteensopivuus elintarviketurvallisuuslainsäädännön kanssa helpottaa lisäksi täytäntöönpanoa.

Lainsäädännön kumoaminen

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

Euroopan talousalue

Ehdotettu toimenpide koskee ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa alaa, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan Euroopan talousaluetta.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

eläinten suojelusta lopettamisen yhteydessä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen²,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon³,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴,

on kuullut alueiden komiteaa⁵

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/119/EY⁶ vahvistetaan yhteiset vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat eläinten suojelua teurastus- tai lopettamishetkellä Euroopan yhteisössä. Kyseistä direktiiviä ei ole merkittävästi muutettu sen hyväksymisen jälkeen.
- (2) Lopettaminen voi aiheuttaa eläimelle kipua, tuskaa, pelkoa ja muuta kärsimystä, vaikka olosuhteet olisivat teknisesti parhaat mahdolliset. Eräät lopettamiseen liittyvät toimenpiteet voivat aiheuttaa stressiä, ja kaikki tainnutusmenetelmät ovat tietyiltä osin puutteellisia. Toimijoiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet valvonnassaan olevien eläinten kivun välttämiseksi ja tuskan ja kärsimyksen minimoimiseksi teurastuksen ja lopettamisen yhteydessä ottaen huomioon alan parhaat toimintatavat ja tällä asetuksella sallitut menetelmät. Näin ollen kipu, tuska tai kärsimys olisi katsottava vältettävissä olevaksi, jos toimija ei noudata jotakin tämän asetuksen vaatimusta tai käyttää sallittuja menetelmiä ottamatta huomioon niiden viimeisintä kehitystä ja siten aiheuttaa laiminlyönnin seurauksena tai tietoisesti eläimille kipua, tuskaa tai kärsimystä.
- (3) Eläinten suojelu teurastus- tai lopettamishetkellä on kuulunut yhteisön lainsäädännön piiriin vuodesta 1974, ja sääntelyä vahvistettiin tuntuvasti direktiivillä 93/119/EY. Direktiivin täytäntöönpanossa on kuitenkin havaittu suuria eroja jäsenvaltioiden

² EUVL C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

³ EUVL C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

⁴ EUVL C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

⁵ EUVL C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

⁶ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1/2005 (EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1).

välillä, ja esille on tuotu huomattavia hyvinvointipuutteita ja eroavaisuuksia, jotka voivat vaikuttaa toimijoiden kilpailukykyyn.

- (4) Eläinten hyvinvointi on yhteisön arvo, joka on vahvistettu Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetystä pöytäkirjassa eläinten suojelusta ja hyvinvoinnista⁷. Eläinten suojelu teurastus- tai lopettamishetkellä on yleistä kiinnostusta herättävä asia ja vaikuttaa siihen, miten kuluttajat suhtautuvat maataloustuotteisiin. Lisäksi eläinten suojelun parantaminen teurastus- tai lopettamishetkellä vaikuttaa myönteisesti lihan laatuun ja välillisesti työturvallisuuteen teurastamoissa.
- (5) Kansallinen lainsäädäntö, joka koskee eläinten suojelua niiden teurastuksen tai lopettamisen yhteydessä, vaikuttaa kilpailuedellytyksiin, ja sitä kautta maataloustuotteiden sisämarkkinoiden toimintaan. On tarpeen vahvistaa yhteiset säännöt, jotta voidaan varmistaa kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden asianmukainen kehittyminen.
- (6) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) on antanut kaksi lausuntoa tiettyjen eläinlajien tainnuttamiseen ja lopettamiseen käytettävien menetelmien hyvinvointinäkökohdista: vuonna 2004 annettiin lausunto keskeisten kaupallisten eläinlajien tainnuttamisessa ja lopettamisessa käytettävien tärkeimpien menetelmien hyvinvointinäkökohdista⁸, ja vuonna 2006 annettiin lausunto kaupallisesti tarhattujen hirvieläinten, vuohien, kaniin, strutsien, ankkojen, hanhien ja viiriäisten tainnuttamisessa ja lopettamisessa käytettävien tärkeimpien menetelmien hyvinvointinäkökohdista⁹. Yhteisön lainsäädäntöä tällä alalla olisi päivitettävä näiden tieteellisten lausuntojen ottamiseksi huomioon. Suositusta luopumisesta hiilidioksidin käytöstä sikojen ja siipikarjan osalta ja suositusta luopumisesta vesitainnutuksen käytöstä siipikarjan osalta ei sisällytetty tähän ehdotukseen, sillä vaikutustenvaikutus arvioitiin osoittaneen, että ne eivät olisi taloudellisesti toteuttamiskelpoisia EU:ssa tällä hetkellä. Joitakin suosituksia ei ole otettu tähän ehdotukseen siksi, että ne koskevat teknisiä parametreja, joiden paikka on täytäntöönpanotoimenpiteissä tai hyviä toimintatapoja koskevissa ohjeissa. Viljeltyjä kaloja koskevia suosituksia ei otettu mukaan ehdotukseen siksi, että niiden osalta on vielä tarpeen hankkia tieteellisiä lausuntoja ja tehdä taloudellisia arvioita.
- (7) Maailman eläintautijärjestö (OIE) hyväksyi vuonna 2007 maaeläinten terveyttä koskevan säännösten, joka sisältää eläinten teurastusta ja tautien torjumiseen liittyvää lopettamista koskevia ohjeita. Kyseisissä kansainvälisissä ohjeissa annetaan suosituksia eläinten käsittelystä, liikkumisen rajoittamisesta, tainnuttamisesta ja verenlaskusta teurastamoissa sekä eläinten lopettamisesta tarttuvien eläintautien leviämisen estämiseksi. Myös nämä kansainväliset ohjeet olisi otettava huomioon tässä asetuksessa.
- (8) Direktiivin 93/119/EY hyväksymisen jälkeen teurastamoihin sovellettavaa yhteisön elintarviketurvallisuuslainsäädäntöä on muutettu perusteellisesti elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 852/2004¹⁰ sekä eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja

⁷ EYVL C 340, 10.11.1997, s. 110.

⁸ *The EFSA Journal* (2004) 45, s. 1.

⁹ *The EFSA Journal* (2006) 326, s. 1.

¹⁰ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1; oikaistu versio (EUVL L 226, 25.6.2004, s. 3).

neuvoston asetuksella (EY) N:o 853/2004¹¹. Mainituissa asetuksissa painotetaan elintarvikealan toimijoiden vastuuta elintarvikkeiden turvallisuudesta. Teurastamoihin sovelletaan myös ennakkohyväksyntämenettelyä, jossa toimivaltainen viranomaisen tarkastaa, että laitokset vastaavat rakennustavaltaan, tilojensa sijoittelulta ja välineiltään elintarviketurvallisuuteen liittyviä teknisiä määräyksiä. Eläinten hyvinvointiin liittyvät näkökohdat olisi otettava entistä paremmin huomioon teurastamoiden rakennustavassa, tilojen sijoittelussa ja välineistössä.

- (9) Elintarvikeketjuun liittyvä virallinen valvonta on myös organisoitu uudelleen rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 882/2004¹² sekä ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 854/2004¹³.
- (10) Tuotantoeläinten lopettamisolosuhteilla on suoria tai välillisiä vaikutuksia elintarvikkeiden, rehujen tai muiden tuotteiden markkinoihin sekä alan toimijoiden kilpailukykyyn. Siksi lopettamiseen liittyvät toimenpiteet kuuluvat yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan. Toisaalta perinteisiä tuotantoeläimiä, kuten hevosia, aaseja, nautaeläimiä, lampaita, vuohia ja sikoja voidaan pitää myös muussa tarkoituksessa, esimerkiksi lemmikki- ja näytöseläiminä tai työntekoa tai urheilua varten. Kun tällaisten lajien eläinten lopettaminen johtaa elintarvikkeiden tai muiden tuotteiden saamiseen, toimien olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Vastaavasti kannan sääntelemiseksi tapahtuvan villien tai irrallaan olevien eläinten lopettamisen ei pitäisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (11) Kalojen fysiologiset ominaisuudet poikkeavat merkittävästi maaeläinten ominaisuuksista, ja viljelykalojen teurastus- ja lopettamisolosuhteet ovat varsin erilaiset varsinkin tarkastusmenettelyn osalta. Lisäksi kalojen tainnuttamista on tutkittu huomattavasti vähemmän kuin muiden tuotantoeläinten tainnuttamista. Kalojen suojelemiseksi lopettamisen yhteydessä olisi vahvistettava erilliset määräykset. Siksi kalojen osalta olisi tässä yhteydessä säädettävä vain pääperiaatteesta. Myöhemmin olisi harkittava sääntelyyn sisältyviä tai sen ulkopuolisia vaihtoehtoja, ja komissio voi tehdä aloitteita, jotka perustuvat Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tekemiin kalojen teurastusta ja lopettamista koskeviin tieteellisiin riskinarviointeihin ja joissa otetaan huomioon sosiaaliset, taloudelliset ja hallinnolliset vaikutukset.
- (12) On eettinen velvollisuus lopettaa ankaraa kipua kärsivät tuotantoeläimet, jos kivun lievittäminen ei ole taloudellisesti järkevää. Useimmissa tapauksissa eläimet voidaan lopettaa asianmukaiset hyvinvointinäkökohdat huomioon ottaen. Poikkeustapauksissa, kuten onnettomuustilanteessa syrjäisessä paikassa, jossa pätevää henkilöstöä ja asianmukaisia välineitä ei voida tuoda eläinten luokse, kaikkien hyvinvointisäännösten noudattaminen voisi pidentää eläinten kärsimystä. Siksi on eläinten edun mukaista jättää hätäloppaminen tämän asetuksen tiettyjen säännösten ulkopuolelle.

¹¹ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55; oikaistu versio (EUVL L 226, 25.6.2004, s. 22), asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1243/2007 (EUVL L 281, 25.10.2007, s. 8).

¹² EYVL L 191, 28.05.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 737/2008 (EUVL L 201, 30.7.2008, s. 29).

¹³ EYVL L 226, 25.6.2004, s. 83, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (13) Eläimet voivat joskus olla vaaraksi ihmisen hengelle, aiheuttaa vakavia vammoja tai levittää tappavia tauteja. Tällaisia vaaroja ehkäistään tavallisesti pitämällä eläimet asianmukaisesti kiinni, mutta voi myös olla tarpeen lopettaa vaarallisia eläimiä riskien ehkäisemiseksi joissakin olosuhteissa. Tuolloin lopettamista ei aina voida suorittaa hyvinvoinnin kannalta parhaissa olosuhteissa kiireellisyydestä johtuen. Siksi tällaisissa tapauksissa on tarpeen poiketa tainnuttamista tai välitöntä lopettamista koskevista velvoitteista.
- (14) Metsästystoimintaa harjoitetaan olosuhteissa, joissa lopettaminen tapahtuu hyvin eri tavoin kuin tuotantoeläinten kohdalla, ja metsästystä säädellään erityislainsäädännöllä. Siksi on asianmukaista jättää metsästyksen aikana tapahtuva lopettaminen tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (15) Pöytäkirjassa eläinten suojelusta ja hyvinvoinnista korostetaan myös tarvetta kunnioittaa uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriin ja alueellisiin perinteisiin liittyviä jäsenvaltioiden lakeja tai hallinnollisia määräyksiä ja tapoja, kun muotoillaan ja pannaan täytäntöön esimerkiksi maatalouteen ja sisämarkkinoihin liittyviä yhteisön politiikkoja. Siksi on asianmukaista jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle kulttuuritapahtumat, joiden perimmäistä olemusta eläinten hyvinvointiin liittyvien vaatimusten noudattaminen muuttaisi.
- (16) Lisäksi kulttuuriperinteisiin liittyvä peritty, vakiintunut tai totuttu ajattelu-, toiminta- tai käyttäytymismalli, johon sisältyy ajatus jostakin edeltävien sukupolvien välittämästä tai heiltä saadusta. Perinteet auttavat ylläpitämään kestäviä sosiaalisia siteitä sukupolvien välillä. Jos tällainen toiminta ei vaikuta eläintuotteiden markkinoihin eikä sen päämääränä ole tuotanto, on asianmukaista jättää tällaisten tapahtumien aikana suoritettava eläinten lopettaminen tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (17) Siipikarjan ja jäniseläinten teurastaminen yksityiseen kulutukseen tapahtuu sellaisessa mittakaavassa, että se ei todennäköisesti vaikuta kaupallisten teurastamoiden kilpailukykyyn. Tällaisen toiminnan havaitseminen ja valvonta edellyttäisi lisäksi viranomaisilta työpanosta, joka ei olisi suhteessa mahdollisen ongelman suuruuteen. Tästä syystä tätä asetusta ei ole aiheellista soveltaa näihin toimintoihin.
- (18) Direktiivillä 93/119/EY säädettiin tainnutusta koskevasta poikkeuksesta teurastamossa tapahtuvan uskonnollisen teurastuksen yhteydessä. Koska jäsenvaltioiden erilaisista olosuhteista johtuen uskonnolliseen teurastukseen liittyvät yhteisön säännökset on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä eri tavoin ja koska kansallisissa määräyksissä otetaan huomioon näkökohtia, jotka menevät tämän asetuksen tarkoitusta pidemmälle, on tärkeää, että ennen teurastusta tapahtuvaa eläinten tainnutusta koskeva poikkeus säilytetään niin, että kullekin jäsenvaltiolle jätetään kuitenkin tietty määrä toimivaltaa. Näin ollen tässä asetuksessa kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklassa vahvistettua uskonnon vapautta ja oikeutta tunnustaa uskontoa tai vakaumusta jumalanpalveluksissa, opettamalla, hartaudenharjoituksissa ja uskonnollisin menoin.
- (19) On riittävästi tieteellistä näyttöä siitä, että selkärangaiset eläimet ovat tuntevia olentoja, ja niiden olisi siksi sisällyttävä tämän asetuksen soveltamisalaan. Matelijoita ja sammakkoeläimiä ei tarhata yleisesti yhteisössä, joten ei olisi asianmukaista tai suhteellista sisällyttää niitä asetuksen soveltamisalaan.
- (20) Monet lopettamismenetelmät ovat eläimille kivuliaita. Tainnuttamisen on sen vuoksi tarpeen tuntemiskyvyn menetyksen ja tajuttomuuden aikaansaamiseksi ennen lopettamista tai samanaikaisesti lopettamisen kanssa. Eläimen tiedottomuuden ja

tuntemiskyvyttömyyden mittaaminen on monimutkaista, ja se on tehtävä tieteellisesti hyväksytyin menetelmin. Käytännön olosuhteissa menettelyn tehokkuutta olisi kuitenkin seurattava indikaattoreiden avulla.

- (21) Tainnutuksen tehokkuuden seuranta perustuu pääasiassa eläinten tajuissaan olon ja tuntemiskyvyn arviointiin. Eläimen voidaan katsoa olevan tajuissaan, kun se on tuntemiskykyinen ja pystyy hallitsemaan tahdonalaisia liikkeitään. Joitakin poikkeustilanteita lukuun ottamatta, joita ovat sähköinen tai muu lamaannuttaminen, eläimen voidaan olettaa olevan tajuton, kun se ei pysy luonnollisessa seisoma-asennossaan, ei ole hereillä eikä osoita positiivisia tai negatiivisia tunteita, kuten pelkoa tai hermostuneisuutta. Eläimen tuntemiskyvyllä tarkoitetaan pohjimmiltaan kykyä tuntea kipua. Yleensä eläimen voidaan olettaa olevan tuntemiskyvytön, kun äänen, hajun, valon tai fyysisen kosketuksen kaltaiset ärsykkeet eivät aiheuta eläimessä mitään refleksejä tai reaktioita.
- (22) Uusia tainnutusmenetelmiä kehitetään ja tulee markkinoille jatkuvasti, jotta voitaisiin vastata eläintuotannon ja lihateollisuuden uusiin haasteisiin. Siksi on tärkeätä, että yhteisö valtuuttaa komission hyväksymään uusia tainnutusmenetelmiä niin, että eläinten suojelun yhdenmukainen ja korkea taso säilyy.
- (23) Tarvitaan hyviä menettelytapoja koskevia ohjeita, joiden avulla toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille voidaan antaa tietoa parametreista, joita käyttämällä voidaan varmistaa eläinten suojelun korkea taso niin, että samalla taataan toimijoille tasapuolinen toimintaympäristö. Siksi on tarpeen, että yhteisö valtuuttaa komission hyväksymään hyviä menettelytapoja koskevia ohjeita.
- (24) Käyttötavasta riippuen eräät teurastamisen ja lopettamisen yhteydessä käytettävät tainnutusmenetelmät voivat johtaa eläimen kuolemaan niin, että eläimelle ei aiheudu kipua ja että aiheutuva tuska tai kärsimys on vähäistä. Siksi ei ole tarpeen tehdä eroa kuolemaan johtavien ja muiden tainnuttamismenetelmien välillä.
- (25) Käytännössä eläinten tainnutusolosuhteet ja tainnuttamisen tulokset vaihtelevat ja ovat riippuvaisia useista tekijöistä. Siksi tainnuttamisen tuloksia olisi arvioitava säännöllisesti. Tämän vuoksi toimijoiden olisi määriteltävä tainnutusmenetelmiensä tehokkuuden tarkastamista varten edustava otos niin, että huomioon otetaan eläinryhmän homogeenisuus sekä muut vaikuttavat tekijät, kuten käytetyt välineet ja suorittava henkilöstö.
- (26) Eläinten hyvinvointi on pitkälti riippuvainen siitä, miten päivittäiset toiminnot hoidetaan, ja luotettavia tuloksia voidaan saada vain, jos toimijat kehittävät seurantavälineitä toimien vaikutusten arvioimiseksi. Siksi tuotantoketjun kaikkia vaiheita varten olisi laadittava riskeihin perustuva toimintaohjeisto. Ohjeissa olisi esitettävä selkeät tavoitteet, vastuuhenkilöt, toimintatavat ja mitattavissa olevat kriteerit hyväksyttävyydelle sekä kuvailtava seuranta- ja kirjausmenettelyt.
- (27) Henkilöstön hyvä koulutus ja ammattitaito parantaa eläinten käsittelyolosuhteita. Eläinten hyvinvointiin liittyvään osaamiseen kuuluu kyseisen eläinlajin peruskäyttäytymismallien ja -tarpeiden tuntemus sekä eläimen tajuissaan olemisen ja tuntemiskyvyn merkkien tunnistaminen. Siihen kuuluu myös käytettävien tainnuttamisvälineiden tekninen tuntemus. Siksi olisi vaadittava, että ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläimiä lopettavalla henkilöstöllä ja niillä, jotka valvovat kausittaista turkiseläinten lopettamista, on todistus kyseisiin tehtäviin liittyvästä kelpoisuudesta. Kelpoisuustodistuksen vaatiminen muulta eläimiä lopettavalta henkilöstöltä olisi kuitenkin tavoitteisiin nähden suhteetonta.

- (28) Henkilöillä, joilla on usean vuoden työkokemus, voidaan olettaa olevan tietyn tasoinen asiantuntemus. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä kelpoisuustodistusta koskevaan vaatimukseen liittyvästä siirtymäajasta kokeneen henkilöstön osalta.
- (29) Tainnutusvälineet on kehitetty ja suunniteltu tehokkaiksi tietyissä olosuhteissa. Sen vuoksi valmistajien olisi annettava käyttäjille tarkat ohjeet välineiden käytöstä ja kunnossapidosta eläinten hyvinvoinnin parhaan mahdollisen tason saavuttamiseksi.
- (30) Tehokkuuden varmistamiseksi eläinten tainnuttamiseen ja niiden liikkumisen rajoittamiseen tarkoitetut välineet on pidettävä asianmukaisesti hyvässä kunnossa. Kovassa käytössä olevien välineiden osia on ehkä tarpeen vaihtaa, ja myös vähän käytettyjen välineiden teho voi heiketä korroosion tai muiden ympäristötekijöiden vaikutuksesta. Joitakin välineitä on lisäksi tarpeen kalibroida tarkkuuden varmistamiseksi. Toimijoiden olisi siksi pantava täytäntöön kunnossapitomenettelyt kyseisiä välineitä varten.
- (31) Eläimet voivat kärsiä, jos tainnutus epäonnistuu. Siksi tässä asetuksessa olisi säädettävä asianmukaisesta varatainnutusvälineistöstä, jota on pidettävä saatavilla, jotta eläimille aiheutuisi mahdollisimman vähän kipua, tuskaa tai kärsimystä.
- (32) Asetuksessa (EY) N:o 854/2004 säädetään luettelosta, jossa mainitaan sellaiset laitokset, joista tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonti on sallittu. Tämän asetuksen yleiset vaatimukset ja teurastamoja koskevat lisävaatimukset olisi otettava huomioon kyseisessä luettelossa.
- (33) Teurastamot ja niissä käytettävät välineet on suunniteltu tiettyjä eläinluokkia ja teurastusmääriä varten. Jos nuo määrät ylitetään tai välineitä käytetään tarkoituksiin, joihin niitä ei ole suunniteltu, eläinten hyvinvointi vaarantuu. Toimivaltaisille viranomaisille olisi siksi annettava näitä seikkoja koskevat tiedot osana teurastamojen hyväksyntämenettelyä.
- (34) Siirrettävät teurastamot vähentävät tarvetta kuljettaa eläimiä pitkiä matkoja, ja voivat siten auttaa eläinten hyvinvoinnin turvaamisessa. Siirrettäviin teurastamoihin liittyy kuitenkin kiinteistä teurastamoista poikkeavia teknisiä rajoituksia, minkä vuoksi teknisiä määräyksiä voi olla tarpeen mukauttaa vastaavasti. Siksi tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa poikkeuksia, joilla siirrettävät teurastamot voidaan vapauttaa teurastamojen rakennustapaa, tilojen sijoittelua ja välineitä koskevista vaatimuksista.
- (35) Teurastamojen rakennustapaan, tilojen sijoitteluun ja välineisiin liittyvä tieteellinen tieto lisääntyy ja tekniikka kehittyy jatkuvasti. Siksi on tärkeätä, että yhteisö valtuuttaa komission muuttamaan teurastamojen rakennustapaa, tilojen sijoitteluun ja välineisiin liittyviä vaatimuksia niin, että eläinten suojelun yhdenmukainen ja korkea taso säilyy.
- (36) Tarvitaan ohjeita, joiden avulla toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille voidaan antaa teurastamojen rakennustapaa, tilojen sijoitteluun ja välineisiin liittyviä tietoja eläinten suojelun korkean tason varmistamiseksi niin, että samalla säilytetään toimijoiden tasapuolinen toimintaympäristö. Siksi on tarpeen, että yhteisö valtuuttaa komission antamaan tällaisia ohjeita.
- (37) Lopettaminen ilman tainnuttamista edellyttää tarkkaa kurkun leikkaamista, jotta eläimen kärsimys olisi mahdollisimman vähäistä. Lisäksi jos eläimiä ei pidetä mekaanisesti kiinni leikkaamisen jälkeen, veren poistuminen tapahtuu todennäköisesti hitaammin, mikä pitkittää eläimen kärsimystä tarpeettomasti. Ilman tainnutusta teurastettavat eläimet olisi siksi pidettävä kiinni yksittäin.

- (38) Eläinten käsittelyyn ja niiden liikkumisen rajoittamiseen teurastamoissa liittyvä tieteellinen tieto lisääntyy ja tekniikka kehittyy jatkuvasti. Siksi on tärkeätä, että yhteisö valtuuttaa komission muuttamaan eläinten käsittelyyn ja niiden liikkumisen rajoittamiseen ennen teurastusta liittyviä vaatimuksia niin, että eläinten suojelun yhdenmukainen ja korkea taso säilyy.
- (39) Tarvitaan ohjeita, joiden avulla toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille voidaan antaa eläinten käsittelyyn ja niiden liikkumisen rajoittamiseen ennen teurastusta liittyviä tietoja eläinten suojelun korkean tason varmistamiseksi niin, että samalla säilytetään toimijoiden tasapuolinen toimintaympäristö. Siksi on tarpeen, että yhteisö valtuuttaa komission antamaan tällaisia ohjeita.
- (40) Joissakin jäsenmaissa saatujen kokemusten mukaan erityispätevöityneen henkilön nimeäminen vastaamaan eläinten hyvinvoinnista ja koordinoimaan ja seuraamaan siihen liittyvän toimintaohjeiston täytäntöönpanoa teurastamoissa on parantanut eläinten hyvinvointia. Tätä toimenpidettä olisi siksi sovellettava kaikkialla yhteisössä. Eläinten hyvinvoinnista vastaavalla olisi oltava riittävä toimivalta ja tekninen pätevyys, jotta hän voi antaa asiaan liittyviä ohjeita linjahenkilöstölle.
- (41) Pienissä teurastamoissa, joiden toiminta kohdistuu pääasiassa elintarvikkeiden myyntiin suoraan loppukuluttajalle, ei tarvita monimutkaisia johtamisjärjestelmiä tämän direktiivin periaatteiden panemiseksi täytäntöön. Eläinten hyvinvoinnista vastaavan nimeäminen ei siten olisi niiden osalta oikeassa suhteessa tavoitteena oleviin päämääriin nähden, joten tässä asetuksessa olisi säädettävä pieniä teurastamoja koskevasta poikkeuksesta kyseisen vaatimuksen osalta.
- (42) Joukkolopettamiseen liittyy usein kriisinhallinta ja siitä johtuvat painotukset, kuten eläinten terveys, kansanterveys, ympäristökysymykset tai eläinten hyvinvointi. On tärkeätä, että eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä noudatetaan joukkolopettamisen kaikissa vaiheissa, mutta poikkeuksellisissa olosuhteissa sääntöjen noudattaminen voi vaarantaa ihmisen terveyden tai hidastaa merkittävästi taudin hävittämistä ja aiheuttaa sen, että useammat eläimet altistuvat sairaudelle tai kuolevat.
- (43) Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi siksi voida poiketa joistakin tämän asetuksen säännöksistä tapauskohtaisesti, kun eläinten terveystilanne edellyttää eläinten hätälopettamista ja/tai kun sopivia vaihtoehtoja eläinten hyvinvoinnin parhaan mahdollisen tason saavuttamiseksi ei ole. Tällaiset poikkeukset eivät kuitenkaan saisi muodostua vaihtoehdoksi kunnolliselle suunnittelulle. Tästä syystä suunnittelun tasoa olisi nostettava ja eläinten hyvinvointi olisi otettava asianmukaisesti huomioon valmiussuunnitelmissa.
- (44) Nykyaikaiset eläinten tainnuttamiseen ja niiden liikkumisen rajoittamiseen tarkoitetut välineet ovat ominaisuuksiltaan entistä monipuolisempia ja pidemmälle kehitettyjä, ja niiden käyttö edellyttää erityistaitoja ja analysointikykyä. Jäsenvaltioiden olisi siksi perustettava tai nimettävä erityinen tieteen ja tekniikan osaamiskeskus, joka toimisi asiantuntijalaitoksena, jonka puoleen viranomaiset voisivat kääntyä, kun on tarpeen arvioida eläinten tainnuttamisessa käytettäviä välineitä tai menetelmiä.
- (45) Kunkin tainnutusmenetelmän teho perustuu keskeisten parametrien hallintaan ja menetelmän säännölliseen arviointiin. Siksi on erittäin tärkeätä laatia hyviä toimintatapoja koskevia kansallisia ohjeita keskeisistä eläinten lopettamiseen liittyvistä parametreista, indikaattoreista ja seurantamenetelmistä, jotta toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille voidaan antaa asianmukaista ohjeistusta eläinten hyvinvoinnista.

- (46) Tällaisten ohjeiden laatiminen edellyttää tieteellistä tietoa, käytännön kokemusta ja sidosryhmien välisiä kompromisseja. Siksi ohjeiden laatiminen olisi kussakin jäsenvaltiossa annettava asiantuntijalaitoksen tai -verkoston tehtäväksi.
- (47) Kelpoisuustodistusten antaminen olisi järjestettävä yhdenmukaisella tavalla. Kelpoisuustodistuksia antavat elimet tai yksiköt olisi siksi akkreditoitava yhdenmukaisten standardien mukaisesti, ja akkreditoijana pitäisi olla yksi kansallinen viranomainen. Siksi akkreditointi olisi annettava asiantuntijalaitoksen tehtäväksi.
- (48) Asetuksella (EY) N:o 882/2004 säädetään tietyistä toimenpiteistä, joihin toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä, jos eläinten hyvinvointiin liittyviä sääntöjä ei ole noudatettu Näin ollen on tarpeen säätää vain lisätoimenpiteistä, jotka liittyvät nimenomaan tähän asetukseen.
- (49) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002¹⁴ mukaisesti elintarviketurvallisuusviranomaisen on tuettava kansallisten asiantuntijalaitosten verkostoitumista, jonka tavoitteena on helpottaa tieteellistä yhteistyötä, tiedonvaihtoa, yhteishankkeiden kehittämistä ja toteuttamista sekä asiantuntemuksen ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa elintarvikelainsäädännön alalla. Eläinten hyvinvointi kuuluu asetuksen (EY) N:o 178/2002 soveltamisalaan, joten elintarviketurvallisuusviranomaisella on tärkeä tehtävä tässä asetuksessa tarkoitettujen asiantuntijalaitosten verkostoitumisen edistäjänä.
- (50) Kelpoisuustodistusten antaminen ja koulutus olisi järjestettävä yhdenmukaisella tavalla. Siksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava todistuksiin liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet ja menettelyt, joiden mukaisesti kelpoisuustodistuksia annetaan taikka peruutetaan määräajaksi tai kokonaan.
- (51) Teurastamojen rakennustapa, tilojen sijoittelu ja välineistö edellyttävät pitkän aikavälin suunnittelua ja investointeja. Siksi tässä asetuksessa olisi säädettävä asianmukaisesta siirtymäajasta, jotta teollisuudella olisi riittävästi aikaa sopeutua tässä asetuksessa vahvistettuihin vaatimuksiin. Kyseisen siirtymäkauden ajan olisi pidettävä edelleen voimassa teurastamoiden rakennustapaan, tilojen sijoitteluun ja välineisiin sovellettavat direktiivin 93/119/EY vaatimukset.
- (52) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että säännöt pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (53) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti perustavoitteen saavuttamiseksi eli eläinten suojelemiseksi lopettamisen yhteydessä on tarpeen ja asianmukaista antaa säännöt, jotka koskevat elintarvikkeiden, villan, nahan, turkisten ja muiden tuotteiden tuotantoa varten pidettävien eläinten lopettamista ja siihen liittyviä toimintoja. Tässä asetuksessa ei perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

¹⁴ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 202/2008 (EUVL L 60, 05.03.2008, s. 17).

- (54) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁵ mukaisesti.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Aihe, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Aihe ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan säännöt elintarvikkeiden, villan, nahan, turkisten ja muiden tuotteiden tuotantoa varten pidettävien eläinten lopettamista ja siihen liittyviä toimintoja varten.
Kalojen osalta sovelletaan kuitenkin vain 3 artiklan 1 kohtaa.
Lukua II, lukuun ottamatta sen 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa, lukua III ja lukua IV, lukuun ottamatta sen 16 artiklaa, ei sovelleta hätälopettamiseen eikä tilanteissa, joissa kyseisten säännösten noudattaminen aiheuttaisi ihmisen terveyteen tai turvallisuuteen kohdistuvan välittömän ja vakavan riskin.
2. Tätä asetusta ei sovelleta,
 - a) kun eläimiä lopetetaan
 - i) toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa tehtävien teknisten tai tieteellisten kokeiden yhteydessä;
 - ii) metsästyksen yhteydessä;
 - iii) osana kulttuuri- tai urheilutapahtumia;
 - iv) eläinlääkärin toimesta hänen lääkinnällisen toimintansa yhteydessä;
 - b) kun omistaja lopettaa siipikarjaa tai jäniseläimiä teurastamon ulkopuolella omaan käyttöönsä.

¹⁵ OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'lopettamisella' tarkoituksellisesti aikaansaattua tapahtumaa, joka aiheuttaa eläimen kuoleman;
- b) 'liittyvillä toiminnoilla' eläinten lopettamisen yhteydessä ja lopettamispaikassa tapahtuvaa toimintaa, kuten eläinten käsittelyä, säilytystä, liikkumisen rajoittamista, tainnuttamista ja verenlaskua;
- c) 'eläimellä' kaikkia selkärankaisia eläimiä, lukuun ottamatta matelijoita ja sammakkoeläimiä;
- d) 'häätälopettamisella' sellaisten eläinten lopettamista, jotka ovat loukkaantuneet tai joilla on voimakasta kipua tai kärsimystä aiheuttava sairaus, eikä kipua tai kärsimystä voida käytännössä muulla tavoin lievittää;
- e) 'säilyttämisellä' eläinten pitämistä pilttuissa, karsinoissa, katoksessa tai laitumella teurastamatoiminnan yhteydessä;
- f) 'tainnuttamisella' tarkoituksellisesti aikaansaattua tapahtumaa, joka aiheuttaa tuntemiskyvyn menetyksen ja tajuttomuuden kivuttomasti, mukaan luettuina välittömän kuoleman aiheuttavat menetelmät;
- g) 'uskonnollisella rituaalilla' eläinten teurastamiseen liittyvien toimintojen sarjaa, jonka määrittää uskonto, kuten islam tai juutalaisuus;
- h) 'kulttuuri- tai urheilutapahtumalla' tapahtumia, jotka pohjimmiltaan ja pääasiassa liittyvät vakiintuneisiin kulttuuriperinteisiin tai urheilutoimintaan, mukaan luettuina hevospilvilut ja muunlaiset kilvilut, ja joihin ei liity lihan tai muiden eläintuotteiden tuotantoa tai sellainen tuotanto on tapahtumaan itseensä verrattuna hyvin vähäistä ja taloudellisesti merkityksetöntä;
- i) 'toimintaohjeistolla' menettelytapoja koskevia kirjallisia ohjeita, joiden tarkoituksena on tietyn toiminnon tai tehtävän suoritustavan yhdenmukaistaminen;
- j) 'teurastamisella' ihmisravinnoksi päätyvän eläimen lopettamista;
- k) 'teurastamalla' maaeläinten teurastukseen käytettävää laitosta;
- l) 'toimijalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka vastaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toiminnan harjoittamisesta;
- m) 'turkiseläimillä' pääasiassa turkisten tuotantoa varten kasvatettavia nisäkkäitä, joita ovat muiden muassa minkki, hilleri, kettu, pesukarhu, nutria ja tsintsilla;
- n) 'joukkolopettamisella' eläinten lopettamista kansanterveyteen, eläinten terveyteen, eläinten hyvinvointiin tai ympäristöön liittyvistä syistä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa;
- o) 'siipikarjalla' tarhattuja lintuja, mukaan luettuina linnut, joita ei katsota kotieläiminä pidettäviksi linnuiksi mutta joita tarhataan kotieläiminä, lukuun ottamatta sileälataisia lintuja;
- p) 'jäniseläimillä' kaneja ja jäniksiä.

II LUKU

Yleiset vaatimukset

3 artikla

Lopettamista ja siihen liittyviä toimintoja koskevat yleiset vaatimukset

1. Eläimiä tulee varjella vältettävissä olevalta kivulta, tuskalta ja kärsimykseltä lopettamisen ja siihen liittyvien toimintojen aikana.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi toimijoiden on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin erityisesti sen varmistamiseksi, että
 - a) eläimille tarjotaan fyysinen mukavuus ja suoja erityisesti pitämällä ne puhtaina ja sopivassa lämpötilassa sekä estämällä niitä kaatumasta tai liukastumasta;
 - b) eläimiä suojellaan loukkaantumiselta ja taudeilta;
 - c) eläimiä käsitellään ja säilytetään niin, että niiden luontainen käyttäytyminen otetaan huomioon;
 - d) eläimissä ei näy merkkejä kivusta, pelosta, aggressiivisuudesta tai muusta epänormaalista käyttäytymisestä;
 - e) eläimet eivät joudu pitkään kärsimään liian vähäisestä ravinnon tai veden saannista;
 - f) haitallinen vuorovaikutus estetään.
3. Lopettamista ja siihen liittyviä toimintoja varten tarkoitetut varusteet ja tilat on suunniteltava, rakennettava ja pidettävä kunnossa niin, että 1 ja 2 kohdassa säädetyt velvoitteet voidaan täyttää odotettavissa olevissa toimintaolosuhteissa kaikkina vuodenaikoina.

4 artikla

Lopettamismenetelmät

1. Eläimiä saadaan lopettaa vain välittömän kuoleman aiheuttavalla menetelmällä tai tainnuttamisen jälkeen.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, eläimiä voidaan lopettaa ilman edeltävää tainnutusta, kun lopettamismenetelmä määräytyy uskonnollisen rituaalin mukaan ja sillä edellytyksellä, että lopettaminen tapahtuu teurastamossa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää olla soveltamatta mainittua poikkeusta.

5 artikla

Tainnuttaminen

1. Tainnuttaminen on suoritettava liitteen I mukaisilla menetelmillä.
2. Tainnuttamisesta vastaavan henkilöstön on tehtävä säännöllisiä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että eläimet eivät tainnutusprosessin päättymisen ja kuoleman vahvistamisen välisenä aikana osoita mitään merkkejä tajuissaan olemisesta tai tuntemiskyvystä.

Tarkastukset on tehtävä riittävän edustavalle otokselle eläimiä, ja niiden tiheys on vahvistettava ottaen huomioon aikaisempien tarkastusten tulokset ja kaikki tekijät, jotka voivat vaikuttaa tainnutusprosessin tehokkuuteen.

3. Liitettä I voidaan muuttaa 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tieteellisen ja teknisen kehityksen ottamiseksi huomioon.

Näiden muutosten on kuitenkin taattava, että eläinten hyvinvoinnin taso on vähintään yhtä hyvä kuin käytettäessä nykyisiä menetelmiä, mistä osoituksena pidetään alan kansainvälisesti tunnustetuissa ja vertaisarvioituissa julkaisuissa julkaistua tieteellistä näyttöä.

4. Liitteessä I vahvistettuihin menetelmiin liittyviä hyviä toimintatapoja koskevia yhteisön ohjeita voidaan hyväksyä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6 artikla

Toimintaohjeisto

1. Eläinten lopettaminen ja siihen liittyvät toiminnot on suunniteltava etukäteen ja suoritettava toimintaohjeiston mukaisesti.
2. Toimijoiden on laadittava toimintaohjeisto ja pantava ohjeet täytäntöön sen varmistamiseksi, että lopettaminen ja siihen liittyvät toiminnot suoritetaan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tainnutuksen osalta ohjeissa on

- a) otettava huomioon valmistajien suositukset;
 - b) määriteltävä kunkin tainnutusmenetelmän osalta liitteessä I olevassa I luvussa tarkoitettut keskeiset parametrit.
3. Toimintaohjeisto on pyynnöstä asetettava toimivaltaisen viranomaisen saataville.

7 artikla

Kelpoisuus ja kelpoisuustodistus

1. Eläinten lopettaminen ja siihen liittyvät toiminnot voidaan antaa vain sellaisten henkilöiden tehtäväksi, joilla on tarvittava kelpoisuus kyseisten tehtävien suorittamiseksi tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
2. Seuraavat teurastamiseen liittyvät toimet saa suorittaa vain henkilöstö, jolla on 18 artiklassa tarkoitettu kelpoisuustodistus kyseisiä toimintoja varten:
 - a) eläinten käsittely ja hoito ennen niiden liikkumisen rajoittamista;
 - b) eläinten liikkumisen rajoittaminen tainnuttamista tai lopettamista varten
 - c) eläinten tainnuttamisen
 - d) tainnuttamisen tehokkuuden arviointi
 - e) elävien eläinten ripustaminen tai nostaminen
 - f) elävien eläinten verenlasku.
3. Eläinten lopettamisen valvojana on oltava henkilö, jolla on 18 artiklassa tarkoitettu kelpoisuustodistus, joka kattaa kaikki hänen valvonnassaan suoritettavat toimet.

8 artikla

Liikkumisen rajoittamiseen ja tainnuttamiseen käytettävien välineiden käyttöohjeet

Liikkumisen rajoittamista ja tainnuttamista varten markkinoitavia tai mainostettavia tuotteita ei saa asettaa markkinoille ilman asianmukaisia ohjeita, joiden avulla välineitä voidaan käyttää ja pitää kunnossa niin, että varmistetaan eläinten hyvinvoinnin kannalta parhaat mahdolliset olosuhteet.

Kyseisissä ohjeissa on täsmennettävä erityisesti

- a) niiden eläinten luokat ja painot, joita varten välineet on tarkoitettu;
- b) eri käyttöolosuhteita vastaavat suositeltavat parametrit, mukaan luettuina liitteessä I vahvistetut keskeiset parametrit;
- c) menetelmä tainnutusvälineiden tehokkuuden seuraamiseksi tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen noudattamisen osalta.

Tätä artiklaa sovelletaan, kun liikkumisen rajoittaminen tai tainnuttaminen kuuluu kyseisten välineiden toimintoihin.

9 artikla

Liikkumisen rajoittamiseen ja tainnuttamiseen tarkoitettujen välineiden käyttö

1. Kaikkia eläinten liikkumisen rajoittamiseen ja tainnuttamiseen tarkoitettuja välineitä käyttävien, kunnossapitävien ja tarkastavien henkilöiden on oltava asianmukaisesti koulutettuja, ja välineitä on käytettävä valmistajan ohjeiden mukaisesti.
2. Teurastuksen aikana on teurastuspaikalla oltava välittömästi saatavilla asianmukaiset varatainnutusvälineet, joita on käytettävä, jos ensin käytetyt tainnutusvälineet eivät toimi.

10 artikla

Kolmansista maista tuleva tuonti

Tämän asetuksen II ja III luvussa vahvistetuilla vaatimuksilla on merkitystä asetuksen (EY) N:o 854/2004 12 artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta.

III LUKU

Teurastamoja koskevat lisävaatimukset

11 artikla

Teurastamojen rakennustapa, tilojen sijoittelu ja välineet

1. Teurastamojen rakennustavan ja tilojen sijoittelun sekä niissä käytettävien välineiden on oltava liitteessä II vahvistettujen vaatimusten mukaisia.
2. Asetuksen (EY) N:o 853/2004 4 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on tämän asetuksen soveltamiseksi hyväksyttävä kunkin teurastamon osalta seuraavat ominaisuudet:
 - a) kunkin teurastuslinjan suurin kapasiteetti;

- b) niiden eläinten luokat ja painot, joiden käsittelyssä käytettävissä olevia liikkumisen estämiseen ja tainnuttamiseen tarkoitettuja välineitä saadaan käyttää;
 - c) kunkin hevoseläinten, naudon-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten sekä siipikarjan ja jäniseläinten säilytykseen tarkoitettua alueen enimmäiskapasiteetti.
3. Seuraavat toimenpiteet voidaan hyväksyä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:
- a) siirrettäviä teurastamoja koskevat poikkeukset liitteessä II vahvistetuista vaatimuksista;
 - b) muutokset liitteen II mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.
4. Ohjeita tämän artiklan 2 kohdan ja liitteen II täytäntöönpanoa varten voidaan hyväksyä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 artikla

Eläinten käsittely ja liikkumisen rajoittaminen ennen teurastamista

1. Toimijoiden on huolehdittava siitä, että liitteessä III vahvistettuja teurastamojen toimintaan liittyviä sääntöjä noudatetaan.
2. Toimijoiden on huolehdittava siitä, että ilman tainnuttamista lopetettavien eläinten liikkumista rajoitetaan mekaanisesti.
3. Sen estämättä, mitä 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, seuraavat menetelmät liikkumisen rajoittamiseksi ovat kiellettyjä:
- a) eläinten ripustaminen tai nostaminen jaloista;
 - b) eläinten jalkojen kiinnittäminen yhteen mekaanisella laitteella;
 - c) eläinten raajojen katkaiseminen, raajojen jänteiden leikkaaminen tai eläinten sokaiseminen;
 - d) selkäytimen katkaiseminen esimerkiksi käyttämällä puntillaa tai tikaria;
 - e) sellaisten sähkövirtojen käyttö, jotka eivät tainnutta tai tapa eläimiä hallituissa olosuhteissa, erityisesti sellaisen sähkövirran käyttö, joka ei kulje aivojen läpi.
- Edellä olevaa a ja b kohtaa ei kuitenkaan sovelleta siipikarja varten käytettäviin ripustuskoukkuihin.
4. Liitettä III voidaan muuttaa 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tieteellisen ja teknisen kehityksen ottamiseksi huomioon.
5. Ohjeita liitteessä III vahvistettujen vaatimusten täytäntöönpanoa varten voidaan hyväksyä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

Seuranta teurastamisen yhteydessä

1. Toimijoiden on laadittava ja pantava täytäntöön soveltuvat seurantaohjeet, joiden avulla voidaan todentaa ja vahvistaa, että teurastettaviksi tarkoitettut eläimet ovat

tosiasiassa tainnutettuina tainnuttamisprosessin päättymisen ja kuoleman vahvistamisen välisen ajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa seurantaohjeissa on esitettävä ainakin seuraavat tiedot:
 - a) seurannasta vastaavien henkilöiden nimet;
 - b) indikaattorit, jotka on suunniteltu tajuttomuustilan tai tajuissaan olon ja tuntemiskyvyn merkkien havaitsemiseen eläimissä, joita ollaan lopettamassa 4 artiklan 1 kohdan mukaisella menetelmällä, tai elämän merkkien havaitsemiseen eläimissä, joita ollaan teurastamassa 4 artiklan 2 kohdan mukaisella menetelmällä;
 - c) hyväksyttävyyssperusteet sen määrittämiseksi, ovatko b kohdassa tarkoitettujen indikaattoreiden antamat tulokset hyväksyttävät;
 - d) olosuhteet joissa tai ajankohta jolloin seurantatoimet on suoritettava;
 - e) eläinten lukumäärä kussakin seurannan aikana tarkastettavassa otoksessa;
 - f) soveltuvat menettelyt sen varmistamiseksi, että jos c kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävyyssperusteet eivät täyty, tainnuttamis- ja lopettamistoimet arvioidaan puutteiden syiden selvittämiseksi ja niihin tehdään tarvittavat muutokset.
3. Seurantamenettely on määriteltävä kutakin sellaista teurastuslinjaa varten, jolla käytetään erilaisia tainnutusvälineitä.
4. Seurantatarkastusten tiheyttä määritettäessä on otettava huomioon tärkeimmät riskitekijät, kuten muutokset, jotka liittyvät teurastettavien eläinten tyyppeihin tai henkilöstön työskentelytapoihin, ja tarkastustiheys on vahvistettava sellaiseksi, että tulosten luotettavuustaso on korkea.
5. Teurastamojen seurantamenettelyihin liittyviä hyviä toimintatapoja koskevia yhteisön ohjeita voidaan hyväksyä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Eläinten hyvinvoinnista vastaava henkilö

1. Toimijoiden on nimettävä jokaiseen teurastamoon eläinten hyvinvoinnista vastaava henkilö, joka huolehtii siitä, että kyseisessä teurastamossa noudatetaan tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä. Eläinten hyvinvoinnista vastaava raportoi eläinten hyvinvointiin liittyvissä asioissa suoraan toimijalle.
2. Eläinten hyvinvoinnista vastaavan on oltava suoraan toimijan alaisuudessa, ja hänellä on oltava valtuudet vaatia, että teurastamon henkilöstö suorittaa tarvittavat korjaavat toimenpiteet tässä asetuksessa vahvistettujen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.
3. Eläinten hyvinvoinnista vastaavan velvollisuudet on vahvistettava teurastamon toimintaohjeistossa ja saatettava asianomaisen henkilöstön tietoon.
4. Eläinten hyvinvoinnista vastaavalla on oltava 18 artiklassa tarkoitettu kelpoisuustodistus, joka kattaa kaikki hänen vastuullaan olevissa teurastamoissa suoritettavat toiminnot.

5. Edellä olevaa 1–4 kohtaa ei sovelleta teurastamoihin, joissa teurastetaan vähemmän kuin 1 000 yksikköä nisäkkäitä tai vähemmän kuin 150 000 yksikköä siipikarjaa vuodessa.

IV LUKU

Joukko- ja hätälopettaminen

15 artikla

Joukkolopettaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen ja joukkolopettamiseen osallistuvien toimijoiden on ennen toimenpiteen käynnistämistä laadittava toimintasuunnitelma, jonka avulla varmistetaan, että tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä noudatetaan.

Suunnitellut lopettamismenetelmät ja niitä vastaava toimintaohjeisto, jonka avulla varmistetaan tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen noudattaminen, on sisällytettävä yhteisön lainsäädännön edellyttämiin eläinten terveyteen liittyviin valmiussuunnitelmiin kyseisissä suunnitelmissa vahvistettujen, epäiltyjen taudinpurkausten kokoa ja sijaintia koskevien olettamusten perusteella.

2. Toimivaltaisen viranomaisen ja joukkolopettamistoimenpiteisiin osallistuvien toimijoiden on
 - a) varmistettava, että toimenpiteet suoritetaan 1 kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman mukaisesti;
 - b) suoritettava tarpeelliset toimet eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla.
3. Tätä artiklaa sovellettaessa ja poikkeuksellisissa olosuhteissa toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia yhdestä tai useammasta tämän asetuksen säännöksestä, jos se katsoo, että säännösten noudattaminen todennäköisesti vaikuttaisi ihmisten terveyteen tai hidastaisi merkittävästi taudin hävittämistä.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on vuoden kuluessa joukkolopettamistoimenpiteen päättymisestä toimitettava komissiolle ja asetettava erityisesti internetin kautta julkisesti saataville arviointikertomus toimenpiteen tuloksista.

Kertomuksessa on esitettävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) joukkolopettamisen syyt;
 - b) lopetettujen eläinten määrä ja laji;
 - c) käytetyt tainnutus- ja lopettamismenetelmät;
 - d) kuvaus kohdatuista ongelmista ja soveltuvien osin ratkaisuksista, joilla on lievitetty tai vähennetty eläinten kärsimystä;
 - e) selvitys mahdollisista 3 kohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista.
5. Ohjeita joukkolopettamisen suunnittelua ja toteutusta varten voidaan hyväksyä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Hätälopettaminen

Hätälöpettamisen piiriin kuuluvista eläimistä vastaavan henkilön on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin eläinten lopettamiseksi mahdollisimman pian.

V LUKU

Toimivaltainen viranomainen

17 artikla

Asiantuntijalaitokset

1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä kansallinen asiantuntijalaitos, jäljempänä 'asiantuntijalaitos', jolla on seuraavat tehtävät:
 - a) antaa teurastamojen hyväksyntään liittyvää tieteellistä ja teknistä asiantuntija-apua;
 - b) arvioida uusia tainnutusmenetelmiä;
 - c) kannustaa aktiivisesti toimijoita ja muita sidosryhmiä laatimaan, julkaisemaan ja levittämään tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyviä hyviä käytänteitä koskevia ohjeita ja seurata niiden soveltamista;
 - d) laatia toimivaltaiselle viranomaiselle ohjeita tämän asetuksen soveltamista varten;
 - e) akkreditoida elimiä ja laitoksia, jotka voivat antaa 18 artiklan mukaisia kelpoisuustodistuksia;
 - f) vaihtaa tietoja ja tehdä yhteistyötä komission ja muiden asiantuntijalaitosten kanssa tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyvien teknisten ja tieteellisten tietojen ja hyvien käytänteiden levittämiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta toimitettava tiedot asiantuntijalaitoksestaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä julkaistava kyseiset tiedot internetissä.
3. Asiantuntijalaitos voi koostua erillisten yksiköiden verkostosta, kunhan kaikille 1 kohdassa luetelluille tehtäville osoitetaan tekijä kaikkien jäsenvaltiossa suoritettavien kyseisten toimenpiteiden osalta.

Jäsenvaltiot voivat nimetä alueensa ulkopuolella sijaitsevan yksikön suorittamaan jonkin tai joitakin kyseisistä tehtävistä.

18 artikla

Kelpoisuustodistus

1. Edellä olevan 7 artiklan soveltamista varten jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen, jonka tehtävänä on
 - a) varmistaa, että eläinten lopettamiseen ja siihen liittyviin toimintoihin osallistuvalla henkilöstöllä on tarjolla koulutusta;
 - b) antaa kelpoisuustodistuksia, jotka osoittavat, että henkilö on suorittanut hyväksytysti riippumattoman loppututkinnon; tämän tutkinnon aiheiden on oltava kyseiselle eläinluokalle soveltuvia ja vastattava 7 artiklan 2 kohdassa lueteltuja toimintoja sekä liitteessä IV vahvistettuja aihealueita;
 - c) hyväksyä a kohdassa tarkoitetun koulutuksen kurssiohjelmat sekä b kohdassa tarkoitetun tutkinnon sisältö ja edellytykset.

2. Toimivaltainen viranomainen voi delegoida koulutuksen ja loppututkinnon järjestämisen ja kelpoisuustodistuksen antamisen erilliselle elimelle tai yksikölle,
 - a) jolla on tehtävään tarvittava asiantuntemus, henkilöstö ja välineet;
 - b) joka on riippumaton ja jolla ei ole kelpoisuustodistusten myöntämiseen liittyviä eturistiriitoja;
 - c) joka on asiantuntijalaitoksen akkreditoima.Tiedot tällaisista elimistä tai yksiköistä on asetettava julkisesti saataville erityisesti internetin kautta.
3. Kelpoisuustodistuksesta on käytävä ilmi, mitkä eläinluokat ja mitkä 7 artiklan 2 tai 3 kohdassa luetellut toiminnot se kattaa.

Kelpoisuustodistukset saavat olla voimassa korkeintaan viiden vuoden ajan.
4. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisessa jäsenvaltiossa annetut kelpoisuustodistukset.
5. Jäsenvaltiot voivat tunnustaa muuhun tarkoitukseen myönnettyt tutkintotodistukset kelpoisuustodistuksiksi, jos ne on myönnetty tässä artiklassa vahvistettuja ehtoja vastaavin ehdoin.

VI LUKU

Sääntöjen noudattamatta jättäminen, seuraamukset ja täytäntöönpanovalta

19 artikla

Sääntöjen noudattamatta jättäminen

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 54 artiklan soveltamiseksi toimivaltainen viranomainen voi

- a) vaatia toimijoita muuttamaan toimintaohjeistojaan ja erityisesti vähentämään tuotantoaan tai lopettamaan sen;
- b) lisätä 13 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suoritustiheyttä;
- c) peruuttaa kelpoisuustodistuksia sellaisilta henkilöiltä, joiden tiedot ja taidot osoittautuvat puutteellisiksi;
- d) peruuttaa määräajaksi tai kokonaan 17 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti akkreditoitujen elimien tai yksiköiden akkreditoinnin.

20 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään [1 päivänä tammikuuta 2011] ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

21 artikla

Täytäntöönpanosäännökset

Yksityiskohtaisia sääntöjä tämän asetuksen soveltamiseksi, mukaan luettuina säännöt kalojen teurastusta tai lopettamista varten, voidaan hyväksyä 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.
Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

VII LUKU

Loppusäännökset

23 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 93/119/ETY.
Tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi direktiivin 93/119/ETY seuraavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen:
 - a) Liite A:
 - i) I jakson 1 kohta;
 - ii) II jakson 1 kohta ja 3 kohdan toinen virke sekä 6, 7 ja 8 kohta;
 - b) liitteessä B oleva 1 kohta;
 - c) liitteessä C olevan II jakson 3 kohdan A alakohdan 2 alakohta sekä 4 kohdan 2 ja 3 alakohta;
 - d) liitteessä F olevan II jakson 4 kohdan a alakohta ja 6 kohdan a alakohta.
2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

24 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämän asetuksen 11 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2018 saakka vain sellaisiin uusiin teurastamoihin tai uusiin rakenteisiin, tilajärjestelyihin tai välineisiin, jotka kuuluvat liitteessä II vahvistettujen sääntöjen soveltamisalaan ja joita ei ole otettu käyttöön ennen [tämän asetuksen soveltamis-/voimaantulopäivä].
2. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2014 saakka säätää, että 18 artiklassa tarkoitettuja kelpoisuustodistuksia voidaan myöntää ilman tutkintoa henkilöille, joilla todistettavasti on asiaankuuluva yhtäjaksoinen työkokemus vähintään [kymmenen] vuoden ajalta.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [1 päivästä tammikuuta 2011].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...] päivänä [...]kuuta [...].

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

LUETTELO TAINNUTUS- JA LOPETTAMISMENETELMISTÄ JA NIIHIN LIITTYVISTÄ VAATIMUKSISTA

(5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut)

I luku — Menetelmät

Taulukko 1 — Mekaaniset menetelmät

Nr o	Nimitys	Kuvaus	Eläinluokka	Keskeiset parametrit	Tiettyjä menetelmiä koskevat erityisvaatimukset – Tämän liitteen II luku
1	Lävistävä pultti-pistooli	Iskun ja pultin tunkeutumisen aiheuttama vakava ja peruuttamaton vaurio aivoissa	Kaikki lajit	Ampumiskohta ja -suunta Asianmukainen nopeus ja pultin läpimitta eläimen lajin ja koon mukaan	Ei sovelleta
2	Iskevä pultti-pistooli	Aivoihin tunkeutumattoman pultin iskun aiheuttama vakava vaurio aivoissa	Enintään 10 kg painavat märehitjät, siipikarja ja jäniseläimet	Ampumiskohta ja -suunta Asianmukainen nopeus ja pultin läpimitta eläimen lajin ja koon mukaan	Ei sovelleta
3	Tuliase ja ammus	Iskun ja yhden tai useamman ammuksen tunkeutumisen aiheuttama vakava ja peruuttamaton vaurio aivoissa	Kaikki lajit	Ampumiskohta Panoksen teho	Ei sovelleta
4	Maserointi	Kokonaisten eläinten välitön murskaaminen	Enintään 72 tunnin ikäiset untuvikot ja kuoriutumattomat munat	Erän enimmäiskoko Mittaus ylikuormituksen välttämiseksi	Kohta 1
5	Niskanmurto	Niskan manuaalisen venytyksen ja väännön aiheuttama aivojen verenkierron estyminen ja hapenpuute	Enintään 3 kg painavat linnut	Ei sovelleta	Kohta 2

Taulukko 2 — Sähkömenetelmät

Nro	Nimitys	Kuvaus	Eläinluokka	Keskeiset parametrit	Tämän liitteen II luvun mukaiset erityisvaatimukset
1	Vain pään kohdistuva sähkötaimutus	Aivojen altistaminen sähkövirralle, joka aiheuttaa aivosähkökäyrässä (EEG) yleistyneen epileptisen kohtauksen	Kaikki lajit	Vähimmäisvirta (A tai mA) Vähimmäisjännite (V) Enimmäistaajuus (Hz) Vähimmäisaltistusaika Enimmäisaika (s) tainnuttamisesta verenlaskuun Välineiden kalibrointitiheys Sähkövirran optimointi Sähköiskujen estäminen ennen tainnuttamista	Kohta 3
2	Sähköllä tapahtuva lopettaminen, jossa elektrodit kohdistetaan pään ja kehoon	Kehon altistaminen sähkövirralle, joka aiheuttaa aivosähkökäyrässä (EEG) yleistyneen epileptisen kohtauksen (taimutus) ja sydämen kammiovärinän tai sydänpysähdyksen (lopetus)	Kaikki lajit paitsi karitsat ja porsaat, joiden elopaino on alle 5 kg ja nautaeläimet	Vähimmäisvirta (A tai mA) Vähimmäisjännite (V) Enimmäistaajuus (Hz) Vähimmäisaltistusaika Välineiden kalibrointitiheys Sähkövirran optimointi Sähköiskujen estäminen ennen tainnuttamista	Kohta 3 Kohta 4 kettujen ja tsintsillojen osalta

3	Sähköllä tapahtuva vesitainnutus	Eläimen altistaminen vesialtaassa sähkövirralle, joka aiheuttaa aivosähkökäyrässä (EEG) yleistyneen epileptisen kohtauksen (tainnutus) ja sydämen kammiovärinän tai sydänpysähdyksen (lopetus)	Siipikarja	Kivun minimointi eläimiä ripustettaessa Sähkövirran optimointi Enimmäisaika ripustettuna ennen altaaseen viemistä Lintujen upottaminen siiven tyveen saakka Enimmäisaika (-ajat) tainnuttamisesta verenlaskuun taajuuden ollessa yli 60 Hz	Kohta 5
---	----------------------------------	--	------------	--	---------

Taulukko 3 — Kaasumenetelmät

Nr o	Nimitys	Kuvaus	Eläinluokka	Keskeiset parametrit	Tämän liitteen II luvun mukaiset erityisvaatimukset
1	Hiilidioksidi suurina pitoisuuksina	Tajuissaan olevien eläinten altistaminen kaasuseokselle, joka sisältää yli 30 % hiilidioksidia	Siat, siipikarja ja turkiseläimet	Hiilidioksidipitoisuus Altistusaika Enimmäisaika (-ajat) tainnuttamisesta verenlaskuun (siat)	Kohta 6 Kohta 7 siipikarjan osalta
2	Hiilidioksidi pieninä pitoisuuksina	Tajuissaan olevien eläinten altistaminen kaasuseokselle, joka sisältää alle 30 % hiilidioksidia	Siat ja siipikarja	Hiilidioksidipitoisuus Altistusaika Enimmäisaika (-ajat) tainnuttamisesta verenlaskuun tainnutuksen yhteydessä (siat)	Kohta 7 siipikarjan osalta

3	Inertit kaasut	Tajuissaan olevien eläinten altistaminen inertille kaasuseokselle, kuten argonille tai typelle, joka sisältää alle 2 % happea	Siat ja siipikarja	Happipitoisuus Altistusaika Enimmäisaika (-ajat) tainnuttamisesta verenlaskuun tainnutuksen yhteydessä (siat)	Kohta 7 siipikarjan osalta
4	Hiili-monoksidi (puhdas lähde)	Tajuissaan olevien eläinten altistaminen kaasuseokselle, joka sisältää yli 4 % hiilimonoksidia	Turkiseläimet ja porsaas	Kaasulähteen laatu Hiilimonoksidipitoisuus Altistusaika Kaasun lämpötila	Kohta 8
5	Hiili-monoksidi muiden kaasujen kanssa	Tajuissaan olevien eläinten altistaminen kaasuseokselle, joka sisältää yli 1 % hiilimonoksidia yhdessä muiden myrkyllisten kaasujen kanssa	Turkiseläimet	Hiilimonoksidipitoisuus Altistusaika Kaasun lämpötila Moottorin tuottaman kaasun suodatus	Kohta 8 Kohta 9

Taulukko 4 — Muut menetelmät

Nr o	Nimitys	Kuvaus	Eläinluokka	Keskeiset parametrit	Tämän liitteen II luvun mukaiset erityisvaatimukset
1	Kuolettava ruiske eläinlääkärin valvonnassa	Eläinlääkettä sisältävän ruiskeen aiheuttama tajunnan ja tuntemiskyvyn menetys ja sitä seuraava kuolema	Kaikki lajit	Ei sovelleta	Ei sovelleta

II luku — Eräitä menetelmiä koskevat erityisvaatimukset

1. Maserointi

Menetelmällä on saatava aikaan eläinten välitön maserointi ja kuolema.

2. Niskanmurto

Niskanmurtoa ei saa käyttää useammalle kuin 50 eläimelle päivässä.

3. Vain päähän kohdistuva sähköainnutus

3.1 Vain päähän kohdistuvaa sähköainnutusta käytettäessä elektrodit on asetettava niin, että sähkövirta kulkee aivojen läpi.

3.2 Vain päähän kohdistuva sähköainnutus on suoritettava noudattaen taulukossa 1 vahvistettuja sähkövirran vähimmäisarvoja.

Taulukko 1 — Sähkövirran vähimmäisarvot vai päähän kohdistuvassa sähköainnutuksessa

Eläinluokka	Vähintään 6 kuukauden ikäiset nautaeläimet	Alle 6 kuukauden ikäiset nautaeläimet	Lampaan- ja vuohen- sukuiset eläimet	Siansukuiset eläimet	Kanat	Kalkkunat
Vähimmäisvirta	1,28 A	1,25 A	1,00 A	1,30 A	240 mA	400 mA

4. Sähköillä tapahtuva lopettaminen, jossa elektrodit kohdistetaan sekä päähän että kehoon

4.1 Lampaan-, vuohen- ja siansukuiset eläimet

Sähkövirran vähimmäisarvo kyseisellä menetelmällä tapahtuvassa lopettamisessa on lampaiden osalta 1 ampeeri ja sikojen osalta 1,30 ampeeria.

4.2 Ketut

Elektrodit on asetettava suuhun ja peräsuoleen, ja lopettamisessa on käytettävä vähintään 0,3 ampeerin sähkövirtaa ja vähintään 110 voltin jännitettä ainakin kolmen sekunnin ajan.

4.3 Tsintsillat

Elektrodit on asetettava korvaan ja häntään, ja lopettamisessa on käytettävä vähintään 0,57 ampeerin virtaa vähintään 60 sekunnin ajan.

5. Siipikarjan sähköainnutus vesialtaassa

5.1 Eläimiä ei saa ripustaa, jos ne ovat liian pieniä vesitainnutusta varten tai jos ripustaminen voi aiheuttaa tai lisätä kipua (esimerkiksi jos eläin on vahingoittunut). Tällaisessa tapauksessa eläimet on lopetettava vaihtoehtoisella menetelmällä.

5.2 Ripustuskoukkujen on oltava märät ennen elävien eläinten ripustamista, ja eläimet on ripustettava molemmista jaloista.

5.3 Vesitainnutus on suoritettava noudattaen taulukossa 2 vahvistettuja sähkövirran vähimmäisarvoja, ja eläimet on altistettava kyseiselle virrälle vähintään neljän sekunnin ajan.

Taulukko 2 — Vesitainnutusvälineiden sähköiset vaatimukset

Taajuus (Hz).	Kanat	Kalkkunat	Ankat ja hanhet
< 200 Hz	100 mA	250 mA	130 mA
200 – 400 Hz	150 mA	400 mA	Kielletty
400 – 1500 Hz	200 mA	400 mA	Kielletty

6. Hiilidioksidi suurina pitoisuuksina (yli 30 %)

Mikään eläin ei saa osoittaa merkkejä tajuissaan olemisesta tai tuntemiskyvystä 30 sekunnin altistuksen jälkeen.

7. Hiilidioksidi suurina tai pieninä pitoisuuksina, inerttien kaasujen tai kaasuseosten käyttö siipikarjan osalta

Missään olosuhteissa kaasuja ei saa päästä kammioon tai tilaan, jossa siipikarjaa on tarkoitus tainnuttaa tai lopettaa sellaisella tavalla, että ne voisivat aiheuttaa palovammoja tai kylmyydestä tai kosteuden puutteesta johtuvaa kiihtymystä.

8. Hiilidioksidi (puhdas lähde tai muiden kaasujen yhteydessä) turkiseläinten osalta

8.1 Eläimiä on koko ajan valvottava silmämääräisesti.

8.2 Eläimet on käsiteltävä yksitellen ja on varmistettava, että edellinen eläin on tajuton tai kuollut ennen kuin seuraava otetaan käsiteltäväksi.

8.3 Eläimet on pidettävä kammiossa kunnes ne ovat kuolleet.

9. Hiilimonoksidi muiden kaasujen yhteydessä turkiseläinten osalta

9.1 Kaasua, joka on tuotettu erityisesti tähän tarkoitukseen mukautetulla moottorilla, voidaan käyttää, jos on osoitettu kokein, että

a) se on jäädytetty asianmukaisesti

b) se on suodatettu riittävästi

c) siitä on poistettu kaikki ärsyttävät aineet tai kaasut.

9.2 Eläimiä saa sijoittaa kammioon vasta sitten, kun hiilidioksidin vähimmäispitoisuus on saavutettu.

LIITE II

TEURASTAMOJEN RAKENNUSTAPA, TILOJEN SIJOITTELU JA VÄLINEET

(11 artiklassa tarkoitettut)

1. Kaikki säilytysjärjestelyt

- 1.1 Ilmanvaihto on suunniteltava, rakennettava ja pidettävä kunnossa niin, että eläinten hyvinvointi voidaan varmistaa koko ajan kaikissa odotettavissa olevissa sääolosuhteissa.
- 1.2 Jos sähköiset ilmastointilaitteet ovat tarpeen, on huolehdittava varailmastointijärjestelmästä, joka voidaan ottaa käyttöön vian sattuessa.

2. Säilytysjärjestelyt muita kuin konteissa toimitettavia eläimiä varten

- 2.1 Karsinoiden, kulkuväylien ja luiskien on oltava siten suunniteltuja ja rakennettuja, että
- a) eläimet voivat liikkua vapaasti haluttuun suuntaan käyttäytymismalliensa mukaisesti ilman häiritseviä tekijöitä
 - b) siat tai lampaat voivat kävellä rinnatusten paitsi milloin väylä johtaa liikkumisen rajoittamiseen tarkoitettuihin välineisiin.
- 2.2 Vesijärjestelmän on oltava siten suunniteltu ja rakennettu, että eläimet pääsevät puhtaan veden luokse milloin tahansa loukkaantumatta ja niin, että mikään ei rajoita niiden liikkeitä.
- 2.3 Säilytyskarsinoiden ja tainnutuspisteeseen johtavan käytävän välillä on oltava tasaisella lattialla ja umpinaisilla seinillä varustettu odotuskarsina, jotta eläimiä tulee tainnutukseen ja lopetukseen tasaisesti ja jotta eläinten käsittelijöiden ei tarvitse hätistää eläimiä säilytyskarsinoista. Odotuskarsinan on oltava sellainen, että eläimet eivät voi jäädä satimeen tai joutua tallatuiksi.
- 2.4 Lattiat on rakennettava niin, että eläinten vaara liukastua, kaatua tai loukata jalkojaan on mahdollisimman pieni.

3. Välineet ja järjestelyt liikkumisen rajoittamista varten

- 3.1 Liikkumisen rajoittamista varten tarkoitettujen välineiden ja järjestelyjen on oltava sellaiset, että
- a) tainnutus- tai lopettamismenetelmää voidaan soveltaa optimaalisesti
 - b) eläimet eivät vahingoitu tai ruhjoutu
 - c) rimpuilu ja ääntely on mahdollisimman vähäistä, kun eläinten liikkumista rajoitetaan.
- 3.2 Pulttipistoolimenetelmän yhteydessä käytettävien liikkumista rajoittavien häkkien on oltava sellaisia, että ne ehkäisevät eläimen pään liikkeen sekä vaaka- että pystysuunnassa.
- 3.3 Nautaeläinten liikkumisen rajoittamiseksi ei saa käyttää sellaisia järjestelmiä, joissa eläin on ylösalaisin tai muussa luonnottomassa asennossa.

4. Sähkötainnutusvälineet

- 4.1 Sähkötainnutusvälineet on varustettava laitteella, joka kirjaa keskeisten sähköisten parametrien tiedot jokaisen tainnutetun tai lopetetun eläimen osalta.

4.2 Sähkölaitteiden on annettava tasavirtaa.

5. Vesitainnutusvälineet

5.1 Ripustusradat on suunniteltava ja sijoitettava niin, että niistä riippuvat linnut eivät kohtaa mitään esteitä ja että eläimille aiheutuu mahdollisimman vähän häiriötä.

5.2 Ripustusradan on oltava koko pituudeltaan kalttausaltaan sisäänmenokohtaan saakka helppopääsyinen siltä varalta, että eläimiä joudutaan poistamaan teurastuslinjalta.

5.3 Metallisten ripustuskoukkujen on oltava kooltaan ja muodoltaan teurastettavan siipikarjan jalkojen koon mukaisia niin, että sähköinen kosketus voidaan varmistaa kipua aiheuttamatta.

5.4 Vesitainnutuslaitteisto on varustettava sähköisesti eristetyllä tuloluiskalla ja sen rakenteen on oltava sellainen ja sitä on käytettävä niin, että sisäänmenokohdassa ei tapahdu veden ylivuotoa.

5.5 Vesitainnutuslaitteiston elektrodien on oltava koko vesialtaan mittaisia. Vesialtaan on oltava rakenteeltaan sellainen ja sitä on käytettävä niin, että kun ripustuskoukut siirtyvät veden yli, ne ovat jatkuvasti kosketuksessa maadoitustankoon.

5.6 Linnut on tuettava rinnastaan ripustusradan alusta tainnutusaltaaseen saakka, jotta ne pysyvät rauhallisina.

5.7 Vesialtasiin on syötettävä tasavirtaa.

5.8 Vesitainnutuslaitteistoon on oltava pääsy, jotta tainnutetuille eläimille, jotka ovat jääneet vesialtaaseen linjalla tapahtuneen vikaantumisen tai viivästyksen takia, voidaan suorittaa verenlasku.

6. Sikojen kaasutainnutusvälineet

6.1 Kaasukammioiden ja laitteiden, joilla eläimet siirretään niihin, on suunniteltava ja rakennettava niin, että

- a) kaasutainnutusmenetelmää voidaan soveltaa optimaalisesti
- b) eläimet eivät vahingoitu tai ruhjoutu
- c) rimpuilu ja ääntely on mahdollisimman vähäistä, kun eläinten liikkumista rajoitetaan.

6.2 Kaasukammion on oltava varustettu kaasupitoisuuden ja altistumisajan mittaus-, näyttö- ja kirjauslaitteilla sekä laitteilla, jotka antavat selvästi näkyvän ja kuuluvan varoituksen, jos kaasupitoisuus laskee alle vaaditun tason.

6.3 Kaasukammio ja siirtolaitteisto on suunniteltava ja rakennettava niin, että silmämääräinen tarkkailu on mahdollista tainnuttamisen kaikissa vaiheissa.

6.4 Kaasukammio on suunniteltava niin, että silloinkin, kun käytetään suurinta sallittua eläinmäärää, eläimet voivat asettua makuulle joutumatta toistensa päälle.

7. Siipikarjan kaasutainnutusvälineet

7.1 Edellä olevaa 6.1 ja 6.2 kohtaa sovelletaan siipikarjan kaasutainnutusvälineisiin.

7.2 Siipikarjan käsittelyyn tarkoitettu laitteisto on suunniteltava ja rakennettava niin, että eläimet siirretään kaasuseoksiin vain kuljetushäkeissä ilman niiden purkamista.

LIITE III
TEURASTAMOJEN TOIMINTAA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

(12 artiklassa tarkoitetut)

1. Eläinten saapuminen, siirtäminen ja käsittely

1.1 Eläinten hyvinvoinnista vastaavan tai suoraan hänen alaisuudessaan toimivan henkilön on järjestelmällisesti arvioitava kunkin eläinerän hyvinvointiin liittyvät näkökohdat ensisijaisten seikkojen tunnistamiseksi. Varsinkin on määritettävä, millä eläimillä on hyvinvointiin liittyviä erityisiä tarpeita ja mitä toimenpiteitä tämän vuoksi tarvitaan.

1.2 Eläimet on purettava kuljetusvälineistä mahdollisimman nopeasti saapumisen jälkeen ja teurastettava ilman tarpeetonta viivytystä.

Siipikarjan ja jäniseläinten osalta kokonaiskuljetusaika yhteenlaskettuna kuorman purkamisen ja teurastuksen välillä kuluneen ajan kanssa saa olla enintään 12 tuntia.

Muiden nisäkkäiden kuin jäniseläinten osalta kokonaiskuljetusaika yhteenlaskettuna kuorman purkamisen ja teurastuksen välillä kuluneen ajan kanssa saa olla enintään

- a) 19 tuntia vieroittamattomien eläinten osalta
- b) 24 tuntia hevoseläinten ja sikojen osalta
- c) 29 tuntia märehitijöiden osalta.

Edellä mainittujen aikarajojen umpeuduttua eläimet on vietävä säilytystiloihin ja ruokittava, jonka jälkeen niille on annettava kohtuullinen määrä ravintoa asianmukaisin välein. Tällaisessa tapauksessa eläimille on varattava sopiva määrä kuivikkeita tai vastaavaa materiaalia, joka takaa asianmukaisen mukavuustason eläinlajin ja eläinten määrän mukaan. Materiaalin on kyettävä imemään riittävä määrä virtsaa ja ulostetta.

1.3 Kuljetussäiliöitä, joissa kuljetetaan eläimiä, on käsiteltävä varovasti, eikä niitä saa heittää tai pudottaa.

1.4 Kun kuljetussäiliöitä sijoitetaan toistensa päälle, on huolehdittava siitä, että

- a) rajoitetaan virtsan tai ulosteen putoamista alapuolella olevien eläinten päälle
- b) kuljetussäiliöt pysyvät paikoillaan
- c) ilmanvaihto ei esty.

1.5 Teurastuksen osalta muihin eläimiin nähden etusijalle on asetettava vieroittamattomat eläimet, maidossa olevat lypsyeläimet, kuljetuksen aikana synnyttäneet naaraat ja kuljetussäiliöissä toimitetut eläimet. Jos tämä ei ole mahdollista, eläinten kärsimystä on lievennettävä erityisesti

- a) lypsämällä lypsyeläimet vähintään 12 tunnin välein
- b) järjestämällä asianmukaiset olosuhteet imettämiselle ja huolehtimalla vastasyntyneen eläimen hyvinvoinnista
- c) tarjoamalla vettä kuljetussäiliöissä toimitetuille eläimille.

1.6 Sellaisten nisäkkäiden (jäniseläimiä lukuun ottamatta), joita ei heti kuljetusvälineestä purkamisen jälkeen viedä teurastuspaikalle, saatavilla on jatkuvasti pidettävä juomavettä asianmukaisista juottolaitteista.

- 1.7 Kiellettyä on
- lyödä tai potkia eläimiä
 - kohdistaa painetta erityisen herkkään ruumiinosaan siten, että tästä aiheutuu eläimelle vältettävissä olevaa kipua tai kärsimystä
 - nostaa tai vetää eläimiä päästä, sarvista, korvista, jaloista, hännästä tai turkista tai käsitellä niitä siten, että niille aiheutuu vältettävissä olevaa kipua tai kärsimystä
 - käyttää sauvoja tai muita välineitä, joissa on terävä kärki.
- 1.8 Sellaisten välineiden käyttöä, jotka antavat sähköiskuja, on mahdollisuuksien mukaan vältettävä. Joka tapauksessa kyseisten välineiden käyttö on sallittua ainoastaan täysikasvuisten nautojen ja täysikasvuisten sikojen käsittelyssä silloin, kun ne kieltäytyvät liikkumasta ja kun eläimillä on tilaa siirtyä eteenpäin. Iskut eivät saa kestää sekuntia kauempaa, ne on jaksotettava asianmukaisesti ja ne saa antaa ainoastaan takapäin lihaksiin. Iskuja ei saa antaa toistuvasti, mikäli eläin ei reagoi.
- 1.9 Eläimiä ei saa kytkeä sarvista, nenärenkaasta eikä yhteensidotuista jaloista. Jos eläimet on kytkettävä, köysien, liekojen tai muiden käytettävien välineiden on oltava
- tarpeeksi lujia, että ne eivät katkea
 - sellaisia, että eläimet voivat tarvittaessa maata, syödä ja juoda
 - sellaisia, etteivät ne aiheuta mitään kuristumis- tai vahingoittumisvaaraa ja että eläimet voidaan irrottaa nopeasti.
- 2. Säilytyksessä pidettäviä nisäkkäitä (ei kuitenkaan jäniseläimiä) koskevia lisäsääntöjä**
- 2.1 Kullakin eläimellä on oltava tarpeeksi tilaa nousta seisomaan, paneutua makuulle ja kääntyä.
- 2.2 Eläimet on pidettävä säilytyksessä turvallisesti niin, että ne eivät pääse karkaamaan ja ovat poissa petojen ulottuvilta.
- 2.3 Joka päivä teurastamon ollessa toiminnassa on ennen eläinten saapumista valmisteltava tarvittaessa välittömästi käyttöön otettavaksi eristyskarsinat sellaisia eläimiä varten, jotka tarvitsevat erityistä huolenpitoa.
- 2.4 Lisäksi eläinten hyvinvoinnista vastaavan tai muun henkilön, jolla on soveltuva kelpoisuus, on säännöllisesti seurattava säilytyksessä olevien eläinten terveydentilaa.
- 3. Verenlasku**
- 3.1 Jos yksi henkilö vastaa eläinten tainnuttamisesta, ripustamisesta, nostamisesta ja verenlaskusta, hänen on suoritettava kaikki nämä toimet asianmukaisessa järjestyksessä yhdelle eläimelle ennen minkään niistä suorittamista toiselle eläimelle.
- 3.2 Kun tainnutusmenetelmä ei tapa eläintä, on järjestelmällisesti katkaistava molemmat kaulavaltimot tai suoni, josta kaulavaltimot lähtevät.
- 3.3 Lintuja saa teurastaa automaattisella kaulankatkaisulaitteella vain silloin, kun voidaan varmistaa se, onko automaattinen laite tosiasiaassa katkaissut verisuonet. Jos kaulankatkaisulaite ei ole toiminut, lintu on lopetettava välittömästi.

LIITE IV

ELÄINTEN LOPETTAMISEEN LIITTYVIEN TOIMINTOJEN JA KELPOISUUDEN TODENTAMISEEN LIITTYVIEN VAATIMUSTEN VÄLINEN VASTAAVUUS

(18 artiklassa tarkoitettut)

7 artiklan 2 kohdassa luetellut teurastukseen liittyvät toiminnot	Kelpoisuuden todentamiseen liittyvät aiheet
Kaikki 7 artiklan 2 kohdan a–f alakohdassa luetellut toiminnot	Eläinten käyttäytyminen, eläinten kärsimys, tajunnan tila ja tuntemiskyky, eläinten stressi
a) eläinten käsittely ja hoito ennen niiden liikkumisen rajoittamista;	Eläinten käsittelyyn ja niiden liikkumisen rajoittamiseen liittyvät käytännön näkökohdat
b) eläinten liikkumisen rajoittaminen tainnuttamista tai lopettamista varten	
c) eläinten tainnuttamisen	Tainnuttamismenetelmiin liittyvät käytännön näkökohdat Tainnuttamisen ja/tai lopettamisen varamenetelmät Tainnuttamis- ja/tai lopettamisvälineiden kunnossapito
d) tainnuttamisen tehokkuuden arviointi	Tainnuttamisen tehokkuuden seuranta Tainnuttamisen ja/tai lopettamisen varamenetelmät
e) elävien eläinten ripustaminen tai nostaminen	Eläinten käsittelyyn ja niiden liikkumisen rajoittamiseen liittyvät käytännön näkökohdat
f) elävien eläinten verenlasku.	Tainnuttamisen tehokkuuden seuranta Tainnuttamisen ja/tai lopettamisen varamenetelmät